

362 செங்கை மாவட்டம், முட்டுக்காடு உடல் ஊனமுற்றோர் தொழிற் பயிற்சி உற்பத்திக் கூடத்தின் பணியாளர்கள் நிருவாகத்துடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப்படி கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாமையைக் கண்டித்து 23—2—1981 முதல் சமூக நலத்துறை இயக்குநர் அலுவலகம் முன் உண்ணா நோன்புப் போராட்டம் மேற்கொண்டது குறித்து

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 26]

4—3—1981 அன்று ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த ஒப்பந்தத்தையாவது இன்னொரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் இதுகுறித்துக் கொண்டு வருவதற்கு முன் நிறைவேற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய ஆலோசனையை இந்த அரசு கண்டிப்பாகப் பரிசீலிக்கும்.

4. 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. எஸ். முத்து : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசுகிற வாய்ப்பினை அளித்த தங்களுக்கு நான் முதலில் என நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், நமது மாநிலத்தில் பொதுவாக, எந்தெந்தக் காரியங்களை அரசு அவசர அவசரமாக முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்தந்தக் காரியங்களுக்காகத் தேவையான பண ஒதுக்கீடு செய்து, பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காகவும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன், வாழைக்கிறேன். அதற்காக முதலில் இந்த அரசுக்கு

(முற்பகல் 10-20)

நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். மதுரை மாநகரில் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்தி மதுரை மாநகருக்குப் பெருமை தோடித் தந்ததோடு, உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தை மதுரையிலே அமைத்ததற்காக ஒரு கோடி ரூபாயை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கியிருப்பதற்காக இந்த அரசுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 35 கோடி ரூபாய் செலவில் மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு சிமென்ட் ஆலையை அமைக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே அரசு மருத்துவமனையில் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு உடுப்பு வழங்குவதற்குரிய புதிய கட்டிடம் கட்ட 25 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதற்காகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அநோடி

1981 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். முத்து]

என்னுடைய வேண்டுகோளையும் வைக்க விரும்புகிறேன். சென்னைக்கு விடுத்தபடியாக உள்ள பெரிய மருத்துவமனை மதுரையில் உள்ள மருத்துவமனை மதுரை; இராமநாதபுரம் ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் மதுரை தலைநகராக இருப்பதால், ஏராளமான ஏழை நோயாளிகள் மதுரை அரசு மருத்துவமனைக்கு வருகிறார்கள். அந்த மருத்துவமனையை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் நீண்ட காலமாகவே இருந்து வருகிறது. அந்த அடிப்படையிலே, அங்கே குழந்தைகள் மருத்துவமனைக்காக தனியாக ஒரு கட்டிடம் கட்ட ஏற்பாடுகள் நடந்து அரைகுறையாக நிற்கிறது. அதையும் இந்த அரசு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அங்கே கண் நோய் மருத்துவமனை ஒன்றுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டு அதாவும் அரைகுறையாக நிற்கிறது. அதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று என்னுடைய வேண்டுகோளாக நான் இங்கே வைக்கிறேன்.

இதற்கடுத்தபடியாக, சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் ஆறாய் 8 கோடி திட்டத்தில் 33 வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கு அது நீட்டிக்கப்பட்டிருப்பதற்காகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வாசிலேயும், எதிர்த்தும் இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அவரவர்களின் எண்ண ஓட்டங்களுக்குத் தகுந்தமாதிரி பேசினார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இங்கே நடுநிலையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்காக வாதாடுகிறவர்கள் இந்த அவையில் எப்போதும் இருப்பதை, நீண்ட காலமாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். காலஞ்சென்ற திரு. இராஜா அய்யர், திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. பாலசுப்பிரமணியம், டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் ஆகிய பெரியவர்கள் எல்லாம் இந்த அவையிலே இருந்து, ஆசிரியர்களுக்காக, பட்டதாரிகளுக்காக, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்காக தங்களுடைய வாதங்களை எடுத்துக் கொண்டால் பல நல்ல கருத்துக்களை அரசுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து இப்போது வந்திருக்கிற ஆசிரியர்கள்—மன்னிக்க வேண்டும்—ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்காகத்தான் பேச முடியும். நாங்கள் பொதுமக்கள் மத்தியிலே ஓட்டு வாங்கி வந்தவர்கள். ஆகவே ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாதவர்கள், மற்றும் சமுதாயத்தில் இருக்கிற பல மக்களுக்காகவும் பேச வேண்டியவர்கள் அரசியல் கட்சிக்காரர்கள். இருந்தாலும் சிற்சில சமயங்களில் ஆசிரியர்களில் ஒரு சிலர் அத்து நீதி அரசியலுக்குப் பேய்விடுவது நல்லதல்ல என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

[1981 மார்ச் 26]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள் பிரச்சினையைப் பற்றி மட்டும் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் பேச வேண்டும் என்றால், தியமன உறுப்பினர்கள் எதைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் விளக்குவார்களா?

திரு. எஸ். முத்து : எல்லாவற்றையும் எல்லோரும் பேசலாம். பேசக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இங்கே பேசிய அருமை நண்பர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் காரசாரமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் அப்படிப் பேசத்தான் வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கென்று நான்கைந்து சங்கங்கள் இருக்கின்றன. யார் வேகமாகப் பேசுகிறார்கள் என்று வெளியே இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே வேகமாகப் பேசாமல் இருந்தால், சங்கம் பலவீனம் அடைந்துவிடும் என்பது அவர்களுக்கும் தெரியும், நமக்குத் தெரியும். ஆகவே அவர்கள் வேகமாகத்தான் பேச வேண்டும். அதை நான் மறுக்கவில்லை. வேகமாகப் பேசிவிட்டு கடைசியாக அவர் ஒன்றைச் சொன்னார். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமே இல்லை, கள்ளும் சாராயமுமே இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு அதோடு வெளியே போய் விட்டார். ரோம்ப வேகமாகப் பேசும்போது, ஒன்றைச் சொன்னார். இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையால் மாணவர்கள் அதிகமாகக் கெட்டுவிடுவார்கள் என்று சொன்னார். மாணவர்கள் கெடக்கூடாது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். மாணவர்களோடு அது நிற்காது, ஆசிரியர்களுக்கும் பரவிவிடும் என்று சொன்னார். அவருக்கு ஏன் அந்த ஐயப்பாடு வந்தது என்று தெரியவில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியருக்கும் பரவிவிடும் என்று சொல்லவில்லை. மாணவர்கள் கெட்டுவிடுவார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. எஸ். முத்து : ஆசிரியர்களுக்கும் பரவிவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பை எடுத்துப் பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்படி இல்லை யென்று சொன்னால் விட்டுவிட வேண்டும்.

திரு. எஸ். முத்து : ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன், இந்த மதுவால் மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல, அரசியல்வாதிகள், பாமர மக்கள் ஆகிய அனைவருமே கெடுகிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெயரைக் குறிப்பிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். இங்குள்ள பலருக்குத் தெரியாது என்பதால் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 26]

[திரு. என். முத்து]

பேராசிரியர் சங்கரலிங்கம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அருமைத் தோழர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களுக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். பேராசிரியர் நாகராஜன் என்பது அவருடைய பெயர். பேராசிரியர் நாகராஜன் தங்க நிறம் உள்ள சிவந்த மேனியை உடையவர். சுப்பிரமணிய பாரதியாரைப் போல மீசை வைத்திருப்பார். ஐந்தாறு திங்களுக்கு முன்பு பேராசிரியர் சங்கரலிங்கம் பெரியதாக வைத்திருந்த மீசையைப் போல நீண்ட மீசையை வைத்திருப்பார். அவர் ஒரு நல்ல பேராசிரியர் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர். அவரைப் பார்த்து பத்தாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு சென்ற மாதம் ஒரு நாள் நான் வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுகிறபோது, ஒருவர் ஓடி வந்தார். எனக்கு அடையாளம் தெரியவில்லை. அந்த அழகிய உருவம் உருமறியிருக்கிறது. அழகான மீசையைக் காணவில்லை. நான் சிறிது நேரம் திகைத்தேன், யாரென்று தெரியாமல். “என்ன பார்க்கிறீர்கள், நான்தான் நாகராஜன், தெரியவில்லையா?” என்று கேட்டார். “என்ன நாகராஜன், இப்படி இருக்கிறீர்கள்?” என்றேன். அவர் நிலை தடுமறியிருந்தார். எனக்குப் பத்து ரூபாய் வேண்டுமென்றார். ஒன்றும் சொல்லாமல் 10 ரூபாயை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டு சென்று விட்டேன். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால் இரயில் போகும்போது, பத்திரிகையில் பார்த்தேன், பேராசிரியர் நாகராஜன் இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தியை. அவரோடு பழகிய தோழர்களைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தேன். கடந்த ஏழு, எட்டு ஆண்டுகளாகக் குடிப் பழக்கத்திலே ஈடுபட்டுக் கெட்டுவிட்டார். அதன் காரணமாகத்தான் இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்த மது குடிக்கின்ற பழக்கம் காரணமாக பாமார்கள் மட்டும் கெடவில்லை, படித்தவர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பணக்காரர்கள், அரசியல்வாதிகள் அத்தனை பேர்களுமே தவறாக மதுவைக் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மன்னிக்க வேண்டும், பெயரைச் சொல்வதற்கு. அருமைமிகு நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திரு. என். எஸ். ராஜா என்று ஒருவர். என்னுடைய துணைச் செயலாளராக தி.மு.க.-விலே இருந்தார்கள். அருமை நண்பர் திரு. சம்பத் அவர்கள் காங்கிரசுக்குச் சென்ற நேரத்தில், அவரும் காங்கிரசுக்குச் சென்றுவிட்டார். அந்தப் பகுதி தி.மு.க.வின் கோட்டையாக ஒரு காலத்திலே இருந்தது. அங்கு திரு. என். எஸ். ராஜா அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் போன பிறகு, அங்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் வளர்ச்சிக்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 மார்ச் 26]

காகுப் பாடுபட்டார்கள். நான் இடையிலே அவரைப் பார்க்கவில்லை. ஒரு போன் வந்தது. இங்கே வருவதற்கு முன்னால், போனிலே ஒருவர் அழுகிறார். அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர். திரு. என். எஸ். ராஜா என்பவருடைய மைத்துனர். அவரும் அந்தப் பழக்கமுடையவர்தான். திரு. என். எஸ். ராஜா அவர்கள் இறந்துவிட்டார். அவர் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தார். இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். சரி என்று சொல்லி நானும் ஒரு மாலையை வாங்கிக்கொண்டு போனேன். எல்லாக் காங்கிரஸ் காரர்களும் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். என்ன விவாம், என் என். எஸ். ராஜா அவர்கள் இறந்தார்கள் என்று கேட்டபோது அங்கே இருந்தவர்கள் சொன்னார்கள். சமீப காலத்தில்தான் அவர் கெட்டுப்போனார். கண்டதையெல்லாம் குடித்தார்கள். அதனால் உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டது என்றும், 3 மருத்துவ மனைகளில் வைத்து வைத்தியம் பார்த்தார்கள். எப்படியாவது காப்பாற்றிவிடலாம் என்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அவருடைய ஈரலே கெட்டுவிட்டது, ஆகவே அவர் இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். நான் மாலையைப் போட்டுவிட்டு வந்து விட்டேன். அது நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். திரு. நீலநாராயணன் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். திரு. தங்கராஜ் கண்ணம்மாள் என்று ஒரு கலைக்குழு. அந்த கலைக்குழுவிலே முருகேசன் என்று ஒரு இளைஞர். என்னுடைய அச்சகத்திலே 10 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியவர். அவர் ஒரு நாள் இறந்துவிட்டார் என்று எனக்கு போன் வந்தது. போனேன். மதுரை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நான் கட்சிக் கண்ணோட்டம் பார்ப்பதில்லை. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், நான் செல்வேன். அந்த முருகேசன் குடித்ததால் இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். ஒருவர் எங்கள் மாநகராட்சி பாத்ரூம் கட்டடத்திலேயே ஒரு டாப் இறக்கி அதிலே எம்.ஜி.ஆர். மன்றம் என்று பேர்ட்டுக் கொண்டு அங்கே அந்தத் தவறைச் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார். எனக்குப் பொதுமக்களிடமிருந்து மனு வந்தது. உடனே அதிகாரிகளை அனுப்பி அதைப் பிரிக்கச் சொன்னேன். என்னைப்பற்றித் துண்டு நோட்டீஸ் போட்டார். என்னை எதிர்த்தார். தலைவர் அவர்களிடம் இந்த நடவடிக்கையைப் பற்றிச் சொன்னேன். உடனே கட்சியை விட்டு நீக்குங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவரைக் கட்சியை விட்டு நீக்கினார்கள். அதைப்போலவே இன்னொருவர். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராசா முகமது அவர்களோடு போராடி வக்ப் போர்ட் கல்லூரிக்காக 38 ஏக்கர் நிலத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை அதற்காகச் சரியாகப் பயன்படுத்தாத காரணத்தினால் அங்கே ஆக்கிரமிப்புகள் நடந்தன. நான் அவர்களிடம் சொல்வேன்.

1981 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். முத்து]

உங்களாலே கட்ட முடியவில்லை என்றால், அதிலே உங்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற இடம் போக பாக்கியை மாநகராட்சிக்குக் கொடுங்கள், நாங்கள் பொது ஸ்தாபனங்கள், மார்க்கெட்டுக்கோ அல்லது மற்ற கட்டடம் கட்டுவதற்கோ பயன்படுத்துகிறோம் என்று கேட்டேன். கலெக்டரையும் கேட்டேன்.

“முத்தன்னன் சொல்கின்றபடி 20 ஏக்கரை எடுத்துக்கொண்டு 9 ஏக்கரை மாநகராட்சிக்குக் கொடுங்கள்” என்று சொன்னார்கள், அமைச்சர் அவர்கள். அவர்களிடம் “சிக்கலான நிலைமைகள் உண்டாகிவிடும். இந்த இடத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அ.தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே வந்து குடிசைகள் போட்டு விட்டார்கள். அந்த வழியாகத்தான் நான் அலுவலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அதைப் பார்த்துவிட்டு, அந்தக் குடிசைகளைப் பிரியுங்கள் என்று சொன்னேன். அப்படிப் பிரிக்கும்போது, அங்கே குடித்துவிட்டு வந்து கலகம் செய்தார்கள். உடனே நான் போலீசுக்குப் போன் பண்ணிச் சொன்னேன். அவர்களைக் கைது செய்யச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ரிமாண்டிலே வைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் தலைவர் அவர்களிடம் மனு கொடுக்க வந்தார்கள். ஆயிரம் பேர்களானாலும், மனு என்று கொடுக்க வந்தால் நமது முதல்வர் அவர்கள் வாங்காமல் போகமாட்டார்கள். அவர்களில் ஒரு நபர் மனு கொடுக்க வந்தபோது, திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் போய்விட்டார்கள். காரணம் அவர் தவறான நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டார் என்பதுதான். அவர் மனுவை வாங்குவார் என்று கருதினார். என்னைமேயர் அவர்கள் கைது செய்யச் சொல்லி விட்டார் என்று சொல்வதற்காகத்தான் வந்தார். ஆக யாராக இருந்தாலும், அந்தக் குடிப் பழக்கம் நல்லவரையும் கெடுத்து விடுகிறது. ஆகவேதான் அதிலே திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். கண்டதையெல்லாம் குடித்து ஈரல் வெந்து சாகக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அதிலே ஒருசில திருத்தம் கொண்டுவருகிறோம். அதைப்பற்றிப் பேசும்போது பலர் பல கோணங்களிலே பேசினார்கள். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் என்ன சொன்னார்? “அதிலேயே உறுதியாக நில்லுங்கள். கண்ட இடங்களிலே விற்பனை செய்வதைத் தடுங்கள், ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட கட்டடத்திலே வைத்து விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்” என்று யோசனை சொன்னார்கள். அந்த யோசனையை வரவேற்கிறோம்.

அதைப்போலவே இன்னொரு விஷயத்தையும் சொன்னார்கள். வாரியங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் வாரியங்களைப் பற்றிச் சொல்கின்ற போது நான் மனதாரப் பாராட்டினேன். இந்த வாரியங்களை வளர்த்துக் கொண்டே போகிறார்கள். ஆனால் அந்த வாரியங்கள் சரியாகச் செயல்படுவ

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 மார்ச் 26]

தில்லை. தேவையில்லாமல் அரசினுடைய பணம் வீணாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு என்று ஒரு இயக்குநர். அதைத் தொடர்ந்து பல அலுவலர்கள். ஆக அது வீணாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் மேலும் வளர்த்துக்கொண்டு போவதை நிறுத்துங்கள் என்று சொன்னார்கள். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகள் நல்ல யோசனைகள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். குடிநீர் வடிகால் வாரியப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே நிறைவுகளைச் சொல்லும்போது இருக்கின்ற குறைகளையும் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. அதைச் சொல்கின்ற இடத்திலே சொன்னால் தான், காரியங்கள் நடக்கும். குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தில் நான் போட்டிருக்கின்ற சண்டை 10 ஆண்டு காலம். வடிகால் வாரியம் வேண்டுமென்று பத்து ஆண்டுக் காலம் சண்டை போட்டுப் பெற்றேன். அதை அரசு ஒத்துக் கொண்டது. ஆனால் அரசு அதிகாரிகள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படியே வைத்துவிட்டார்கள். அதைத் தடுக்கின்ற வகையில் இருக்கின்றார்கள். அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஆகும். அப்படி ஒரு கோடி ரூபாயில் வடிகால் திட்டம் முடிவடையுமா என்றால், அந்த ஒரு கோடி ரூபாய்க் கடனை எப்படித் திருப்பிக் கட்டுவது என்று கேள்வியை எழுப்புகிறார்கள். அரசு அதிகாரிகள் பைவிலே எழுதி வைக்கிறார்கள். அவர்களே இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால், என்ன செய்வது? மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்பதும், மத்திய அரசு வெளி நாட்டுக்காரர்களைக் கேட்பதும் என்று இருக்கிறது. இப்படி ஒருவரை ஒருவர் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தால், எப்படித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஏழு ஆண்டுகள் ஆகியும் முடியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தீர்த்து வைப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதற்குச் சில காரணங்கள் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அதைத் திருப்பிப்படுத்த வேண்டுமென்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள்?

திரு. எஸ். முத்து : வடிகால் திட்டத்தைப் பற்றித்தான் சொன்னேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். என்ன வேண்டுகோள் என்றால், மதுரை இரண்டு பகுதிகளாக இருக்கின்றது. அது இரண்டு பாகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், போக்குவரத்து அதிகமாக இருக்கிறது.

1981 மார்ச் 26]

[திரு.எஸ்.முத்து]

வடபகுதி வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. வெள்ளம் வருகின்ற நேரத்திலே மக்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே நேரடியாகப் பார்த்தார்கள். நேரடியாகப் பார்த்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்யும்படி சொன்னார்கள். இன்னொரு உதவி நான் அவர்களிடத்திலே கேட்டிருக்கிறேன். இந்த உதவியை முதல்வர் அவர்கள் காலத்திலேதான் நாங்கள் பெற முடியும். 50 ஆயிரம் நெசவாளர்கள் அங்கே வாழ்கின்றார்கள். அவர்களில் பலர் தென் பகுதியிலேயிருந்து வட பகுதிக்குத் தொழிலுக்குச் செல்கிறார்கள். வெள்ளம் வருகின்ற காலத்திலே அவர்கள் 14½ மைல், 2 மைல் வரையில் சுற்றிக்கொண்டு வரவேண்டி இருக்கிறது. இல்லையென்றால், ரெயில்வே பாலத்திலே செல்கின்றார்கள். அந்த நேரத்திலே சிலர் அடிபட்டுச் சாகிறார்கள். ஆகவே, அங்கே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று, முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரைக்காக, மதுரை மக்களுக்காக பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே இந்தப் பாலத்தையும் கட்டித் தரவேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக இங்கே வைத்து, அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

அடுத்து, இதிலே என்ன இருக்கிறது, கள்ளு, சாராயத்தைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டு, என்ன அருமை நண்பர் திரு. மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் வெளியே போனார். பூராவும் சொல்ல நேரமில்லை. சொன்னாலும், தலைவரவர்கள் அவ்வளவு நேரம் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். ஒன்றி ரண்டைக் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொல்லுவது இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது குறித்து உங்கள் மனச்சாட்சியைக் கேட்கிறேன். கோழி வளர்ப்புக்கு 31 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 31 கோடி ரூபாய் கோழி வளர்ப்புக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் எவ்வளவு பேர்கள் பயனடைவார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்து, ஒரு இலட்சம் ஆதி திராவிட வேளான்மைக் குடும்பங்களுக்கு கூட்டுறவு அமைப்புத் திட்டம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நன்மை இல்லையா? இது ஆதி திராவிட மக்களுக்குச் செய்த உதவி இல்லையா? என் இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை வரவேற்க மனச்சாட்சி இல்லை?

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 மார்ச் 26]

அடுத்து, போட்டார் பொருத்தப்பட்ட சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் 1,000 வாங்கி, 1,000 பேர்களுக்கு அளிக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. இதை வரவேற்க வேண்டாமா? இது அரசு செய்யும் நல்ல காரியம் இல்லையா?

அடுத்து, பாசனத் திட்டங்களுக்கு 150 கோடி ரூபாயில் 5 ஆண்டுத் திட்டம் இருக்கிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு 18 கோடி ரூபாயில் 5 ஆண்டுத் திட்டம் இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் மக்களுக்குப் பயன் தருபவை இல்லையா? ஒன்றுமில்லை, ஒன்றுமில்லை என்று சொன்னால், இவைகளை மெல்லாம் என்ன என்று சொல்லுகிறார்கள்? அதைச் சொல்ல வேண்டும் அல்லது எங்களைத் திருத்த வேண்டும், இதுதான் சரி என்று சொல்லி, 20,600 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் புதிய பாசன வசதி ஏற்படுத்தப்பட இருக்கிறது. இது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்காதா? எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கப் போகிறீர்களென்று கேட்டால், அதற்குத்தான் புதிய பாசன வசதிகளுக்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

அடுத்து, காடு வளர்ப்புத் திட்டம். ஸ்வீடன் நாட்டு உதவியுடன் 5 கோடி ரூபாய்க்கு சிறப்புத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அருமை நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், 45 கோடி ரூபாய் காடு வளர்ப்புத் திட்டம் எப்படி உங்களால் செய்ய முடியுமென்று கேட்டார்கள். அரசு நிலமா அல்லது தனியார் காடா, எந்த நிலத்திலே காடு வளர்க்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார். உடனே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள், 'நீங்கள்தான் பிளாமி நிலங்களை அரசு எடுத்துக்கொள்வதைத் தடுத்து விட்டீர்களே' என்று ஆரம்பித்தார். ஒரு அரசாங்கம் 45 கோடி ரூபாய் செலவில் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தை உருவாக்குகிறபோது, அந்தக் காடு வளர்ப்பை எங்கே அமைக்க வேண்டுமென்பது அரசுக்குத் தெரியாதா? தனியாரிடத்தில் விட்டுவிடுவோமா 4 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் காடு வளர்க்க தமிழகத்தில் காடுகள் இல்லையா? அரசுக்குச் சொந்தமான காடுகள் இல்லையா? பிளாமிகள் என்கே இருக்கிறார்கள்? பெரும்பாலும் காவிரிக் கரையில் இருக்கிறார்கள். காவிரி என்கே பாய்கிறதோ, அங்கே இருக்கிறார்கள். அங்கே போய் மரங்களை நடமாட்டார்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: காவிரி மைசூரிலிருந்து தஞ்சைவரை பாய்கிறது. எந்தப் பகுதியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்?

திரு. எஸ். முத்து: தஞ்சையில் இருக்கிற தஞ்சையில் காட்டை வளர்க்க மாட்டார்கள். நிச்சயமாக அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள், காடுகள் என்கே இருக்கின்றனவோ, அங்கேதான் 45 கோடி ரூபாயைப் பயன்படுத்தி, காடுகள் வளர்க்கப்படும். இப்படி காட்டை வளர்க்க திட்டம் தீட்டியிருக்கிறதே, அது நல்ல காரியமில்லையா?

1981: மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களின் பேச்சோடு இதையும் இணைத்துக்கொள்ளலாம். புறம்போக்கு நிலங்களையும் இதற்காக அரசு பயன்படுத்த இருக்கிறது.

திரு. ச. இராமமூர்த்தி: 45 கோடி ரூபாய் காடுகள் வளர்ப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லும்போது, நான் தெளிவாகச் சொன்னேன். காடுகள் வளர்க்க, சம்பந்தப்பட்ட நிலங்கள் அரசாங்கத்திடம் இருப்பது ஒரு பக்கம், இன்னொரு பகுதி தனியாரிடம் இருக்கிறது. இரண்டையும் இணைத்துச் செய்யப்போகிறதா அல்லது அரசு நிலங்கள் மட்டும் என்ற அளவில் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா என்றும் அரசு நிலங்கள் மட்டுமேன்றால் போதுமான அளவிற்கு நிலங்கள் வேண்டுமென்பதால், தனியார் காடுகளையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் திட்டமிருக்கிறதா என்பது போன்ற விவரங்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, பின்னர் நிதி அமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டியதை நான் இப்போது சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் காடுகளை அழித்து விடுகிறார்கள் என்பதற்காக, மத்திய அரசு அந்தக் காடுகள் யாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும், அவற்றை அழிக்கக்கூடாது, மாங்களை வெட்டக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருப்பதை நினைவுபடுத்தி, தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், எந்த நிலங்களெல்லாம் காடுகள் வளர்க்கப் பயன்படுமோ, அவைகளையெல்லாம் பயன்படுத்தும் என்றும், தனியார்களின் விருப்பத்தின்பேரில் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பணிகளைச் செய்யுமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து: அடுத்து, மின் உற்பத்தி. இன்று 2,719 மெகாவாட் அளவிற்கு இருக்கும் உற்பத்தி 4,769 மெகாவாட்டாக உயர்த்தப்படும். இது நல்லதென்று திட்டமில்லையா? என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டால், 2,719 மெகாவாட் உற்பத்தியை 4,769 மெகாவாட் அளவிற்கு உயர்த்த திட்டமிருக்கிறது. இது மக்களுக்குப் பயன்படுகிற திட்டமில்லையா? இதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

அடுத்து, 1980-81 ஆம் ஆண்டில், 30,000 பாசனக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்படும். கூட்டுறவுத் துறையில் 4 கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் நிறுவப்படும். 4 கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் இந்த மாநிலத்திலே அமைகிறதென்றால், ஏறத்தாழ ஓராலையில் 2,000, 3,000 அல்லது 5,000 தொழிலாளர்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 மார்ச் 26]

களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். 4 கூட்டுறவு ஆலைகளைத் துவங்கி இருக்கிறது இந்த அரசு.

அடுத்தபடியாக, புதிய சர்க்கரை ஆலை தொடங்க 170 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சர்க்கரை இன்று கிடைக்கவில்லை. நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். உற்பத்தி செய்கிற சர்க்கரையை எடுத்து, மக்களுக்கு முறையாக விநியோகிக்கிற அதிகாரமில்லை. அந்த அதிகாரம்தான் தேவை என்று எல்லோர் சார்பிலும் கேட்கிறோம். எல்லோருக்கும் சர்க்கரை தேவைப்படுகிறது. எனவே 170 கோடி ரூபாய் புதிய சர்க்கரை ஆலைக்கு இந்த அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறதே! இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது, என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டால், 170 கோடி ரூபாயில் சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். இல்லை என்று சொல்லுங்கள், போதாது என்று சொல்லுங்கள், எங்கே என்று கேளுங்கள். அப்படிக் கேட்கலாம். தப்பில்லை. அதற்காகத்தான் ஆளுங் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்று இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, 33,000 பேர்களுக்கு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் கூடுதல் வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால், நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாமலா, பணம் இல்லாமலா திட்டம் அறிவிக்கப்படும்? 33,000 பேர்களுக்கு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து, ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில், கிராமங்கள் பயன் அடையும் வகையில் சாலைகள் போடும் பணி நிறைவேற்றப்படும். பேருந்துகள் செல்லுகின்ற ஊராட்சிச் சாலைகள் பராமரிப்புக்கு ரூபாய் 13 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கிராமச் சாலைகளைச் சீர்படுத்தி, பேருந்துகளைவிட 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை யாரை மனதிலே வைத்து தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது நல்லவர்களுக்குத் தெரியும். சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் வாழுகிறார்களே; எந்தவிதமான வாய்ப்பும், வசதியும் இல்லாமல், இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாமல், பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கும் அந்த மக்களைக் கண்ணோட்டமாக வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை என்பதால், 13 கோடி ரூபாய் கிராமச் சாலைகளைப் பராமரிக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்கள் கிராம மக்களுக்குப் பயன்படாதா? இதில் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதுமா? படித்தவர்கள், இதைப் படித்துப் பார்க்க பாட்டார்களா? என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க மாட்டார்களா?

1981 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். முத்து]

அடுத்து, சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர, இராமேஸ்வரத்தில் 28 கோடி ரூபாயில் பெரும் திட்டம். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய திட்டத்தை இராமேஸ்வரத்தில் உருவாக்கியிருக்கிறதென்றால், அது சின்ன திட்டமா? சுற்றுலா மூலம் எவ்வளவு வருவாயைப் பெற இருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் போகாவிட்டாலும், பக்தர்கள் போவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படாதா?

அடுத்து, தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட இருக்கிறது. என்னுடைய முன்னாள் நண்பர், இன்னாள் நண்பர்தான், எனது அருமை நண்பர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்களுக்கு இதில் சந்தேகமும், குழப்பமும் வந்துவிட்டது. நான் வரவேற்கிறேன் என்று ஆரம்பித்தார். பரவாயில்லை

(முற்பகல் 10-50)

என்று நினைத்தேன். ஏனென்றால் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இங்கே பட்ஜெட்டிலே ஆரம்பித்த குறளை வைத்துக் கொண்டு இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் மிகவும் அழகாக விமர்சனம் செய்ததோடு விளக்க உரையும், விரிவுரையும் தந்தார். தலைவரவர்கள் கூட ஒன்றைக் கேட்டார்கள். இப்படி இந்த அளவுக்கு விரிவுரை கொடுப்பார் திரு. நீலநாராயணன் என்று நான் நினைக்கவில்லை யென்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு, மாண்புமிகு தலைவரவர்களே கூட ஆச்சரியப்படும்படியாக அவருடைய விரிவுரை இருந்தது. குறளை நல்லமுறையில் படித்திருக்கிறார் என்னுடைய அருமை நண்பர். ஆனால், தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகம் என்று வந்த உடனே மட்டும் அவர் சென்னைக்கு வந்து பல்கலைக் கழகம் என்றால், தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற பல்கலைக் கழகமாக இருக்க வேண்டும், அதில் எந்தவிதமான அரசியல் தலையீடும் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். நல்ல வாதம். எல்லோரும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கூட நிச்சயமாக அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். நாங்கள் கூட இதில் அரசியல் வாதிகள் தலையிடக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருக்கிறோம். தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகத் தத் பற்றிச் சொன்ன அவர்கள் திடீரென்று சென்னைக்கு வந்தார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகக் கட்டிடத்தில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இசை நிகழ்ச்சி நடத்தியது என்று ஆரம்பித்தார். ரொம்ப வேகமாக ஆரம்பித்து அரசு இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்கிறது என்று சொல்லிய துடன் குறளுக்கு விளக்கவுரையும் தந்தார். பிறகு வேறு நிலைக்குச் சென்றார். அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்லமுறையில் விளக்கம் தந்தார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினரைக் கேட்கிறேன். தஞ்சையில்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 மார்ச் 26]

தமிழ் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று வா வேண்டும் என்பது தமிழர்கள் அனைவருக்கும் இருக்கிற ஆசை. அதிலும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் என்றால் மாண்புமிகு தலைவரவர்களுக்குக் குறிப்பாக கிரம்ப ஆசை. இந்த அரசு அதற்கு ஏற்பாடு செய்தது. அதுபற்றிக் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் அவர் கவலை எல்லாம் அந்தப் பல்கலைக் கழகம் தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற பல்கலைக் கழகமாக இருக்க வேண்டும் என்பது தானாம். அரசியல் வாதிகள் நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதை எங்களுடைய ஆட்சி எந்த நேரத்திலும் அனுமதித்ததே இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாலும் சரி, மாண்புமிகு நிர்வாக அமைச்சர் திரு. இராசா முகமது அவர்கள் சொன்னாலும் சரி, சட்டம் இடம் தந்தால் மட்டும் எதையும் செய்யலாம். அதேபோல், மாநகராட்சியில் யார் தலையிட்டாலும் சரி, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்களே தலையிட்டுச் சொன்னாலும் சரி, சட்டம் இடம் தரவில்லையென்று சொன்னால், சட்டத்தை மாற்றுங்கள் என்று தான் சொல்லுவோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய பேச்சிலே இரண்டு, மூன்று வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய பேச்சை வைத்துக் கொண்டு யாரோ, எதையோ சொல்லியும் கேட்கவில்லையோ என்று நினைக்கும் அளவுக்கு பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தால் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. (சிரிப்பு) ஆனால் இப்படி இருந்தால். . . என்று இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கற்பனையை மட்டும் நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. எஸ். முத்து : நான் கேட்பதெல்லாம் பல்கலைக் கழகங்கள் தன்னாட்சி உரிமை பெற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அன்னாமலைப் பல்கலைக் கழகம் தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற பல்கலைக் கழகம். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே டாக்டர் பட்டம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பெரிய மனிதர்களுக்கு, ஒரு துறையிலே நல்ல முறையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுப்பது இயற்கை. பண்டித ஜகவதர்லால் நேரு, திருமதி இந்திரா காந்தி, திரு. காமராஜர், பேரறிஞர் அண்ணா போன்ற தலைவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிக்கொடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்குப் பல்வேறு வகையிலே இருந்த திறமைகளைப் பாராட்டி அவர்களுக்கு இந்தப் பட்டத்தை அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இந்தப் பட்டத்தை வாங்க வராதே என்று சொல்லி, தடுத்த மாணவர்களைக் காவல்

1981 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். முத்து]

துறையை விட்டுத் தூர்த்தியடித்து, அவர்கள் உயிரைப் போக்கி விட்டு, டாக்டர் பட்டம் வாங்குகிற அளவுக்கு, தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற பல்கலைக் கழகமாக தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகிவிடக்கூடாது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெரியவர் முத்து அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்லி, பல்கலைக் கழக செனட், சிண்டிகேட், அக்காடமிக் கவுன்சில் எல்லாம் முடிவு செய்தபடி, சிபாரிசு செய்தபடி பட்டம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ததை இங்கே குறிப்பிடுவது அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய செனட்டினுடைய, சிண்டிகேட்டினுடைய, அக்காடமிக் கவுன்சிலினுடைய செயலைக் குறை கூறுவது மாதிரி, நோக்கம் கற்பிப்பதாக ஆகாதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்குமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து : நான் சொல்ல வருவது தலையிடு இருக்கக் கூடாது என்பதைத் தான். அப்படி ஒன்றும் இல்லையென்று மாண்புமிகு உறுப் பினர் சொல்கிறார். அப்படி இல்லையென்றால் எனக்கு மகிழ்ச்சி. அப்படி இருக்கவும் கூடாது. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அத்தகைய ஒரு நிலை நம் முடைய தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வரவே கூடாது. வரவும் செய்யாது. அப்படிச் செய்வது தமிழர்களுடைய பண்பாடும் அல்ல. அதைத் தான் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அப்படிச் சுட்டிக்காட்டுவது ஒன்றும் தவறல்ல.

அடுத்து, தொடக்க நிலை, இடைநிலை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு மொத்தம் 1,650 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. “இந்த எண்ணிக்கை போதாது, இன்னும் அதிகம் வேண்டு மென்று கேளுங்கள்,” நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதில் தவறு இருக்க முடியாது. இது நல்ல காரியம் இல்லையா? இடைநிலைப் பள்ளிகளில் 500 தமிழ் ஆசிரியர் பதவிகள் உருவாக்கப்படும் என்று இருக்கிறதே, அதுவும் புதிதாக என்று இருக்கிறதே, இது நல்ல காரியம் இல்லையா? அடுத்து, இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவில் 86 மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கூடுதல் கட்டிடங்கள் கட்டப்படும் என்று இருக்கிறதே, இது நல்ல காரியம் இல்லையா? இன்றைக்கு பல பள்ளிகள் கட்டிட வசதி இல்லாமல் கூரைக் குடிசைகளில், மாத்துக்கு அடியில் நடப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு 86 மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கூடுதல் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே. இது வரவேற்கத்தக்கதல்லவா? எனவேதான் நான் இங்கே இருக்கக்கூடிய எனது அன்புக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களான ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளை எல்லாம் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 மார்ச் 26]

தயவுசெய்து இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களையெல்லாம் அவர்கள் பாராட்ட வேண்டும். நிதி போதவில்லையா? போதாது, இன்னும் வேண்டுமென்று தாராளமாகக் கேட்கலாம். நிதி ஆதாரங்கள் நமக்கு நல்ல முறையில் இருக்குமானால், இன்னும் நிறைய அரசு கட்டாயம் செய்யும். அப்படி ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் கேட்கும்போது நாங்களும் சேர்ந்து கேட்போம்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவ வசதியைப் பொறுத்தவரையில், சென்னை பெரம்பூரில் ரூ. 170 லட்சம் செலவில் புறநகர் மருத்துவமனை அமைப்பது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 170 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே புறநகர்ப் பகுதியிலே மருத்துவமனை அமைக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றுமில்லையென்று சொல்வதா? இதன் பலனை யார் அடையப் போகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். ஏழையெளியவர்கள், பட்டாளிகள், அன்றாடம் பாடுபடுகிறவர்கள், நகரத்திற்கு வந்து சிகிச்சை பெற்றுப் போக முடியாதவர்கள் இப்படிப்பட்ட அடித்தளத்து மக்களுக்காகத்தான் புறநகர் மருத்துவமனை அமைக்கப்படுகிறது. இதிலே ஒன்றும் இல்லையா?

அடுத்தபடியாக, விபத்து அவசர உதவித் திட்டம்பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 181 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நான்கு மாவட்டங்களுக்கு இத்திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விபத்து ஏற்பட்ட உடனேயே அவர்களுக்கு மருத்துவ உதவி செய்து உடனடியாக அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக என்று 4 மாவட்டங்களுக்கு இத்தகைய வைத்திய வசதி விரிவுபடுத்தப்படும் என்று சொன்னால், இது மக்களுக்குப் பயனளித்தக்கூடிய நல்ல காரியம் இல்லையா? பேசுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தயவுசெய்து “இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்” என்று ஒரே ஒரு வார்த்தையைக் கூறிவிட்டு, இன்னின்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்ற சொல்லட்டும், நிச்சயமாக அது அரசினுடைய கவனத்திற்கு வரும். அதை விட்டு விட்டு இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒன்றுமே இல்லை, ஒன்றுமே இல்லை என்று பேசினால், அதற்கு என்ன அர்த்தம்?

அடுத்து, கிராமக் குடிநீர் வசதிக்கு 24 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமச்சாலை, கிராமக் குடிநீர், கிராமப்புற மக்களுக்கு வைத்திய வசதி என்று பல திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இது நாட்டுக்குத் தெரியும். பத்திரிகைகளைப் படிப்பவர்களுக்குத் தெரியும். அதோடு பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “பஞ்சமும், ஊழலும் அதிகரித்து வருகின்றன. அதிகாரிகள்

1981 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். முத்து]

மட்டத்தில் மட்டுமல்ல, அரசியல்வாதிகள் மட்டத்திலும், வர்த்தகர்கள் மட்டத்திலும் இன்னும் அனைத்து மட்டத்திலும் இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதால் ஏழையெளிய பாமர மக்கள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்று பிரதமர் சொல்லியிருக்கிறார். வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள், வர்த்தகர்கள், இன்னும் சொல்லப்போனால் நாடு தழுவிய வண்ணம் அனைவரின் மத்தியிலும் லஞ்சம் நடமாடி விட்ட காரணத்தால், ஏழையெளிய பாமர வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பிரதமர் சொல்லியிருக்கிறார். தமிழ் நாட்டுக்காரர்கள் மட்டும் தான் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதல்ல. அதுபோல் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் தமிழ் நாட்டுக்காரர்கள் மட்டம்தான் என்பதல்ல. இது நாடு தழுவிய பிரச்சினை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ஏழையெளிய பாமர வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழக்கூடிய கிராமப்புற மக்களின் குடிநீர் வசதிக்காக 24 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு ஏழையெளிய, வசதியற்ற மக்களைக் கவனமாகக் கண்காணித்து வருகிறது என்பதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா?

(முற்பகல் 11-00)

அடுத்து, இந்த ஆண்டு உடல் ஊனமுற்றோர் நல்வாழ்விற்காக என்று அரசு 59 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்கள் பல வகைகளிலும் எந்தவிதமான வளர்ச்சியுமில்லாமல் எவ்வாறெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்ளும்போது, அதை உடன் வந்து பார்க்க வேண்டும். பல்வேறு வகையில் உடல் ஊனமுற்றவர்கள், நொண்டிகள், கண்பார்வை இழந்தவர்கள் ஆகியவர்களெல்லாம் தங்களின் கைகளிலே மனுக்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படியெல்லாம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நேரில் வந்து பார்த்தால்தான் புரிந்துகொள்ள முடியும். அத்தகைய மக்களின் நல்வாழ்விற்காக இந்த அரசு ரூ. 59 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றால், இந்த அரசு யாருடைய நன்மைக்காகத் திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டாமா?

அடுத்து, ‘தங்கத்திற்குத் தாலி’ என்று என் அருமை நண்பர் திரு. நீலநாராயணன் குறிப்பிட்டார். அவரைப்பற்றி நான் இங்கே உரிமையோடு குறிப்பிட முடியும். காரணம் அந்த அளவுக்கு நீண்டநாட்களாக ஒன்றாக இருந்தவர்கள், ஒன்றாகப் பழகியவர்கள், தொடர்பு கொண்டவர்கள். அவர் ‘தங்கத்திற்குத் தாலி’ என்று குறிப்பிட்டார்.

[1981 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 'தாலிக்குத் தங்கம்' என்று சொல்ல வேண்டும். 'தங்கத்திற்குத் தாலி' அல்ல.

திரு. எஸ். முத்து : மன்னிக்க வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்களும், திரு. ஆறுமுகம் அவர்களும் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் குறள்நெறியைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, இந்த அரசு 'கைம்பெண்ணாக ஆவதற்கு தகப்பனைக் கொலை செய்யச் சொல்லுகிறதே' என்று குறிப்பிட்டார். குறள் நெறிபற்றிக் கூறுபவர் வாயில் இந்த வார்த்தைகள் வரலாமா?

திரு. நீலநாராயணன் : நான் தகப்பனைக் கொலை செய்யச் சொல்ல வில்லை. நான் கூறாத கருத்து அது. நான் என்ன குறிப்பிட்டேன் என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன். ஒரு மங்கலகரமான வேலைக்கு அமங்கலகரமான நிபந்தனை போட்டிருக்கிறார்களே, அதைத் தளர்த்தி வருமான அடிப்படையில் தாலிக்குத் தங்கத்தைத் தரவேண்டும் என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. எஸ். முத்து : இந்த அரசின் எண்ணமே அதுதான். வருமான அடிப்படை என்பது என்ன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களிடம்தான் தங்கம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களைத்தான் 'தாலிக்குக்கூட தங்கம் இல்லாத' வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் ஏழை என்று இங்கே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் குறிப்பிடும் பொருளாதார அடிப்படை என்ன என்பது எனக்கும் புரிகிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் சமுதாயத்தில் வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே இருக்கிற ஏழைக் கைம்பெண்களுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தாலி வாங்குவதற்குத் தங்கம் ஒதுக்கப்படுகிறது என்றால், இது கேலிக்கூரியதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? தகப்பனை ஒழிக்கச் சொல்லும் திட்டமா இது?

* திரு. சோ. ஆறுமுகம் : இந்தத் திட்டத்தில் கைம் பெண்களின் மகளுக்குத் தாலிக்குத் தங்கம் கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டு நடைமுறையும் பண்பாடும் என்னவென்றால், மாப்பிள்ளை வீட்டில் தான் திருமணத்திற்குத் தாலி செய்வார்கள். அந்த கைம்பெண்களுடைய ஆண் வாரிசுகளுக்கு இத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தங்கம் தர முடியாதே, அதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார்?

1981 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நீலநாராயணன் அவர்களும் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களும் இங்கே விளக்கம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இத்திட்டத்தில் 'விதவைத் தாய்மார்கள்' என்று எடுத்துக் கொண்டதற்குக் காரணம், அவர்களுக்காகச் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதற்காக அவர்களுடைய கணவன்மார்கள் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிராதரவாக இருக்கிறவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்றுதான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். வீட்டில் சில சுபகாரியங்கள் நடைபெறும்போது, அவர்கள் அங்கே வரக் கூடாது என்ற அளவுக்குச் சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் அவர்களுடைய குழந்தைகளின் திருமணங்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாதே என்றுதான் இந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த இருக்கிறோம்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இவ்வாறு எழுந்து குறுக்கிட்டால் எப்படி? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணனை நான் அனுமதித்ததற்குக் காரணம், அவரைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்து அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இப்போது உறுப்பினர் அவர் எழுந்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவராக எழுந்து பேசிக் கொண்டேயிருந்தால் நேரம் எங்கே இருக்கிறது?

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : என்னுடைய பெயரை இங்கே தொடர்புபடுத்திப் பேசியதால் நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். விதவைகளின் ஆண்பிள்ளைகளுக்கு இந்தத் திட்டத்தினால் பயன் இல்லையே என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதுபற்றி உறுப்பினர் என்ன கூற விரும்புகிறார் என்ற அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஆண்தான் ஒரு பெண்ணுக்குத் தாலி கட்ட முடியும். தாலி யாருக்குக் கட்டப் படுகிறதோ அவருடைய கணவருக்குத்தான் அது சொந்தம்.

திரு. எஸ். முத்து : அடுத்து, ரூபாய் 8 கோடி செலவில் மதுரை மாவட்டத்தில் சத்துணவுத் திட்டத்தை 33 வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கு இந்த அரசு நீட்டித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்போலவே ரப்பருடன் சேர்க்கப்பட்ட தென்னை நார் மீதான விற்பனை வரி குறைக்கப்பட்டிருப்பதையும், அப்பளம், சேமியா, ரொட்டி வகைகள் மீதான விற்பனை வரி அறவே அகற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

[1981 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கடந்த 50 நிமிடங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து : விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி, சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தும், பொருள்களான அப்பளம், சேமியா, ரொட்டி வகைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றில்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. ஐந்து ஏக்கர் அல்லது அதற்குக் குறைவான அளவு நிலமுள்ள ஏழை விவசாயிகள் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியும், தண்ட வட்டியும் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. இதன் மூலம் ஏழை விவசாயிகள் பலனைப் பெறவில்லையா? ஐந்து ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் வைத்திருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் வருத்தப்படலாம். ஆனால் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் அல்லது அரை ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், இந்த அரசை வாழ்த்த மாட்டார்களா? அந்தக் குடும்பங்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் இந்த அரசை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அரசு ஊழியர்களுக்கு விடுப்புப் பயணச் செலவை அளிக்கப் பட்டிருப்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதற்காக அரசு ஊழியர்கள் எத்தனை ஆண்டுக் காலம் போராடினார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆசிரியர்களையெல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். அதை எந்த அரசு நிறைவேற்றியது? அருமை நண்பர் திரு. மீனாட்சுசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது மிக வேகமாகப் பேசினார். இத்தகைய பயணத்திற்கு ஒருவழிச் செல்வை மட்டும்தானே அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்டார். அதோடு நிற்கவில்லை. 240 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்பட்ட தொலைவிலுள்ள ஒரு ஊருக்கு ஒரு குடும்பத்தோடு சென்றால், அதற்காகும் பயணச் செலவில் ஒருவழிப் பயணத்திற்கான செல்வைத் தானே தருகிறார்கள் என்று கேட்டுவிட்டு மேலும் ஒன்றைச் சொன்னார். அவர் நல்ல ஆசிரியர். என்னுடைய அருமை நண்பர். என்னோடு நெருங்கிப் பழகியவர். பலமுறை என்னிடம் வந்து போனவர். அவர் சொன்னார். ஒரு குடும்பத்தில் கணவனும் மனைவியும் பயணத்தை மேற்கொண்டால், 240 கிலோமீட்டருக்கு மேற்பட்ட தொலைவுக்கு ஒரு வழிச் செல்வைத்தானே அரசு தருகிறது என்று சொல்லிவிட்டு “திரும்பி வருவதற்கு என்ன செய்வது? பெண்டாட்டியை விட்டுவிட்டு வருவது?” என்று கேட்டார்கள்.

1981 மார்ச் 26]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லாத கருத்தைச் சொல்லுவதால் ஒன்றை விளக்க விரும்புகிறேன். “பேண்டாட்டியை விட்டுவிட்டு வருவதா” என்று நான் கேட்கவில்லை. கனவனும் மனைவியும் போன இடத்திலேயே தங்கிவிடுவதா என்று இரண்டு பேரையும் சேர்த்துத்தான் கேட்டேன்.

திரு. எஸ். முத்து: மதுரை இங்கிருந்து 240 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்பட்ட தொலைவில் உள்ளது. ஒரு குடும்பத்தில் ஐந்து பேர் இருந்து அவர்கள் மதுரைக்குப் போக வர ரூபாய் 300 செலவாகிறது என்றால், அதில் ஒரு பாதியை அதாவது ரூபாய் 150-ஐ இந்த அரசு தர முன்வருகிறது. இந்தச் சலுகை இதற்கு முன்னால் இல்லை. ஆசிரியர்கள் இன்னும் அதிகமாகக் கேட்கட்டும். இன்றல்லாவிட்டாலும் நாளைக்காவது கிடைக்கும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அதாவது இந்தச் சலுகையைப் பெறுவதற்கு ஒருவர் 15 நாட்களுக்கான சுட்டிய விடுப்பை எடுத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஆனால் அதே 15 நாள் சுட்டிய விடுப்பை ஒப்படைப்பதன் மூலமாகப் பெறுகிற ஊதியத் தொகையைவிட இந்தச் சலுகை மூலமாகக் கிடைக்கும் தொகை குறைவானது என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. எஸ். முத்து: ஊதியத்தைவிட குறைவு என்பதல்ல பிரச்சினை. இது ஒரு புதிய திட்டம். இதுவரை இல்லாத திட்டம். அரசு ஊழியர்கள் குடும்பத்தோடு 240 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு மேலே போவதற்குரிய செலவை அரசு அனுமதிப்பது என்பது ஒரு புதிய திட்டம். போவதற்குரிய செலவை மட்டும் தருவது எங்களுக்குப் போதாது, திரும்ப வருவதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டால், அடித்த ஆண்டு கிடைக்கும் அல்லது இப்போதேகூட கிடைக்கும். கூட்டிக்கொண்டு போகிறவர்களை அங்கேயே விட்டு விட்டு வருவதா என்றால் இதற்கு முன்னாலே என்ன செய்தார்கள்? இந்தத் துறை இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்காமல் இருந்தபோது கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்களா அல்லது விட்டுவிட்டு வந்தார்களா? இதுதான் கேள்வி.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, “கூட்டிக்கொண்டு போனவர்களை அங்கேயே விட்டுவிட்டு வருவதா?” என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்லுவதை மறுக்கிறேன். போனவர்கள் திரும்ப வர வேண்டுமா இல்லையா என்றுதான் கேட்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லியதைப் போல என் உரை இல்லை.

[1981 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கின்றவர் இங்கே ஒரு கருத்தை மிகத் துணிச்சலோடு கேட்டிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் போனால் அங்கே இருந்து விடுவதா?” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் அவருடைய கேள்வி. அதை மாற்ற வேண்டாம் என்றும் சொல்லுகிறார். மகிழ்ச்சி. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால், நாங்கள் பதில் சொல்லத் தயங்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் வேலையே வேண்டாம், குடும்பத்தோடு அங்கேயே தங்கிவிடுகிறோம், சன்யாசி ஆகிவிடுகிறோம் என்றால் அரசு நிச்சயமாக எப்படி அதைச் செய்ய முடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இப்படிக் கேட்பதன் மூலமாக மறுவழிச் செலவை பெருந்தன்மையோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற எண்ணத்திலேதான் கேட்டேன். கிண்டல் செய்வதற்காக அப்படிக் கேட்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அந்தப் பெருந்தன்மையின் விளைவாகத்தான் இதை அறிவித்துவிட்டு உறுப்பினருடைய பேச்சையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். முத்து : ஒரு நபர்க் குழுவின் பரிந்துரையின்படி நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பதவிகளின் ஊதிய விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது சலுகை இல்லையா? மதுவிலக்குக் கொள்கையைப்பற்றித் திரும்ப நான் பேச வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே பேசியாகிவிட்டது. எரிசாராயத்தைப்பற்றியும் பேசியாகி விட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ரொம்ப மகிழ்ச்சி. பட்ஜெட்டிலே நின்று பேசுகிறார்கள்.

திரு. எஸ். முத்து : நான் பட்ஜெட்டிலும் பேசவேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பட்ஜெட்டைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார்கள் என்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து : பட்ஜெட்டின் மீதே பேசவேன். அமைதியாகத்தான் இருப்பேன். யாராவது திண்டும்போது நாமும் திண்டலாமா என்று தோன்றுகிறது. அவ்வளவுதான்.

1981 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். முத்து]

அமித்தபடியாக ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி எனது அருமை நண்பர் பேராசிரியர் சங்கரலிங்கம் அவர்கள் நேற்றைய தினம் ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தார்கள். நண்பர் டாக்டர் கருணாநிதி வீட்டிற்குச் சென்று சில பண்கள் தாக்கீனார்கள் என்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார். ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்க அனுமதிக்கலாமா என்று கேட்டார். அது நல்ல கேள்வி. அப்படி நடக்கக் கூடாது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை அவர் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். பேராசிரியர் சங்கரலிங்கத்தோடு நான் கட்சி சார்பு இல்லாமல் பல ஆண்டுகளாகப் பழகியிருக்கிறேன். கட்சியோடு உடன்பட்டு மற்றவர் களோடு 42 ஆண்டுகள் பழகியிருக்கிறேன். என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. ஆசைத்தம்பி இறந்து போனார். நண்பர் திரு. ஆசைத்தம்பி எங்கிருந்தாலும் அவர்மீது எனக்கு இருக்கிற பற்றுக்குக் காரணம் ஒன்றே ஒன்றுதான். என்ன காரணம்? பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், ஜஸ்டிஸ் கட்சிக் காலத்திலே வெள்ளைக்காசர்களால் கொடுக்கப்பட்ட “சர்”, “ராவ் பகதூர்”, “ராவ் சாகிப்” பட்டங்களை ஒதுக்கிவிட்டு அவர்கள் அளித்த நியமனப் பதவிகளை ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று சேலம் மாநாட்டிலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது, அதற்கு மிகப் பெரிய எதிர்ப்பு இருந்தது. அன்றைக் கிருந்த பெரியவர்கள் எல்லாம் எதிர்ப்பைக் கிளப்பினார்கள். ஆனால் தைரியமாக இரண்டு இளைஞர்கள், ஆசைத்தம்பி, ராமசாமி என்ற இருவர் அண்ணாவை ஆதரித்து அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். எந்த ஊரில் ராவ் சாகிப், ராவ் பகதூர் பட்டத்தைப் பெற்றவர்கள் அதிகம் இருந்தார்களோ, அந்த ஊரிலே வளர்ந்த திரு. ஆசைத்தம்பி அண்ணாவை ஆதரித்து ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டார். “அண்ணா அவர்களே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கைவிடக் கூடாது. அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும்” என்று ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார். சில சந்தர்ப்பங்களில் என் மீது கோபம் வந்து பேசினாலும், “முத்தண்ணன்” என்று என்னை அழைக்கிற அந்த ஆசைத்தம்பி இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தியைக் கேள்விப்பட்டவுடனே நான் ஒரு மாலையை வாங்கிக்கொண்டு பணிவோடு சென்றேன். அங்கே என்னைத் தாக்கீனார்கள். இதற்கு முன்பே நாவலர் அவர்களும் திரு. இராஜாராம் அவர்களும், திரு. ப.உ. ச அவர்களும் சென்றபோது, அவர்களைக் கிண்டலும் கேலியும் செய்து தாக்க முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படியோ தப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவல் எனக்குத் தெரியாது. நான் சென்றேன். அங்கேயிருந்து ஒரு கட்டத்தினர் வந்து என்னுடைய துண்டைப் பிடித்து இழுத்து கல்லால் அடித்தார்கள். என் வாழ்நாளில்—மன்னிக்க வேண்டும், சுயவிளம்பரம் செய்வதாக நினைத்தாலும்

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 மார்ச் 26]

கவலையில்லை--அப்படி ஒரு சம்பவம் எங்கே நடந்தாலும் உடனே இறங்கி விடுவேன். ஆனால் அது சாவு விடு. சாவு விட்டில் முத்து கலகம் செய்து விட்டார் என்ற எண்ணம் வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் பரவாயில்லை காரை எடு எனறேன். ஆகவே நான் நம்புக்குப் போவேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். 75 வயது நிறைந்த பெரியவர், இந்த மன்றத்தின் நினைக்க வேண்டாம். 75 வயது நிறைந்த பெரியவர், இந்த மன்றத்தின் தலைவர், கல்லால் அடிப்பவரா? கலகம் செய்பவரா? அவரைக் கல்லால் அடித்து, காருக்குள் இருந்த அவர் முகத்திலே குத்தப் போக, அங்கிருந்த காவல் துறையினரும் மூன்றவர்களும் அவரைக் காப்பாற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் ஜனநாயகமா? இதைச் செய்தவர்கள் யார்?

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, யார் எந்தப் பக்கத்திலேயிருந்து தவறு செய்தாலும், அது கண்டிக்கத்தக்கதுதான். இந்தச் சம்பவத்தைக்கூட இந்த அவையிலே குறிப்பிட்டு நாங்களும் வருத்தம் தெரிவித்துக் கண்டித்திருக்கிறோம். நேற்று நான் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வருத்தம் தெரிவித்து, இத்தகைய சம்பவங்கள் எப்போது, எங்கு, யாரால் நடத்தப்பட்டாலும், கண்டிக்கத்தக்கதுதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன் நடந்ததை உதாரணமாகக் காட்டி, இதற்கு நியாய உணர்வை நாமே உண்டாக்காமல், நாம் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து இந்த சம்பவத்தைக் கண்டிக்கிற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்று பெரியவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். கண்டிக்க வேண்டியவர்கள் அன்று அதைக் கண்டிக்கவில்லை. இன்னுமொன்றைச் சொல்லுகிறேன். புகழ்ச்சிக்காக அல்ல, தவறு செய்கிறவர்களுக்காக எங்கள் கட்சியிலே வைத்திருக்கிற ஒரே ஒரு ஆயுதம் “கட்டம்” “கட்டம்” தவறு செய்தவர்களுக்கூட எங்கே நாளைக்கு “கட்டம்” வருமோ என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: “கட்டம்” என்றால் என்ன?

திரு. எஸ். முத்து: திருடியவன், தவறு செய்தவன், கிரிமினல் குற்றம் செய்தவன், யாராக இருந்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களைக் கட்சியிலிருந்து நீக்குகிறேன் என்று ஒரு கட்டம் பத்திரிகையிலே வரும். அத்தனை பேரும் அந்தக் கட்டம் நமக்கு வருமோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் எங்கள் தலைவரிடம் இருக்கின்ற ஆயுதம்.

1981 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். முத்து]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி இந்த அவையிலே இருக்கிறார். அவரோடு கூட்டுச் செயலாளராக இருக்கிற திரு. சித்தன் பேரவையிலே இருக்கிறார். எனனுடைய குடும்ப நண்பர் அவர். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் மதுரைக்கு வந்தபோது திட்டமிட்டுச் செய்யப் பட்டது எனக்குத் தெரியும். அப்போது கலெக்டரைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னேன். இடத்தை மாற்றுங்கள் என்று. எஸ்.பி.-யை கூப்பிட்டுச் சொன்னேன், இடத்தை மாற்றுங்கள் என்று. திரு. நெடுமாறனைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னேன், இடத்தை மாற்றுங்கள் என்று. யாரும் என்னுடைய சொல்லைக் கேட்கவில்லை. அதனால் நடந்தது என்ன? அம்மையார் அவர்கள் 1 மணிக்கு வரப் போகிறார்கள். 11 மணிக்கே தூத்துக்குடி நேரரோஜி தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். 11 மணிக்கே காங்கிரஸ் காரர்கள் கார்கள் திருப்பிவிடப்பட்டன. காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் இரயில்வே கேட்டுக்கு அந்தப் பக்கம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். திரு. அப்துல் காதிர் மோட்டர் பைக்கிலே வந்தார். அதற்குப் பிறகு வந்த திரு. சித்தன் அடித்து நிறுத்தப் பட்டார். அவருடைய கண் சேதப்படுத்தப்பட்டது.

* திரு. சோ. ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டிய நிகழ்ச்சிபற்றி நிதிமன்றத்திலே வழக்கு இருக்கிறது. அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி முறையாக வரிசைப்படுத்தி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படிப் பேசுவது வழக்குக்குப் பாதகமாக அமையும் என்பதாலே பேசாமலிருப்பது நல்லது என்று தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, யார் செய்தார்கள் என்று குற்றம் சுமத்தினால் தவறு. இப்படித்தான் நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லி, அது பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது என்று சொல்லுவது தவறு அல்ல.

(முற்பகல் 11.20)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது பாதிக்கக்கூடிய அம்சமாக வருகின்றபோது நானே தடுப்பேன். கூடுமான வரையில் உறுப்பினர்கள் பேச்சைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தால் போதும். இதை உறுப்பினர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எஸ். முத்து: திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் இருக்கிறார்: திரு. நெடுமாறன் இருக்கிறார். தகவல் வருகிறது. எவ்வளவோ அவரைத் கலையணை எடுத்து தாங்கிப் பிடிக்கிறார்கள். அவர்களாலும் முடியவில்லை,

[திரு. எஸ். முத்து]

[1981 மார்ச் 26]

மிண்டும் அடி. விழிகளுக்குச் சேதம். அவருடைய கண்கள் கெட்டுவிடுமோ என்று நாங்கள் அஞ்சினோம். ஆனால் நல்லவேளையாக அவருடைய கண்கள் சரியாகிவிட்டன. அது மட்டுமல்ல, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயன் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தபோது, காங்கிரஸ்காரர்கள் கறுப்புக் கொடி பிடித்தார்கள். ஆனால் நடந்தது என்ன, காங்கிரஸ்காரர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். இது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானது ஆகாதா? ஜனநாயக முறைப்படி அனுமதிக்கப்பட்டது தான் கறுப்புக்கொடி பிடிப்பது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்ற நாட்டிலே, இப்படியெல்லாம் நடைபெறுவதைக் கண்டிக்க முன்வரவேண்டாமா? அதற்குப் பதிலாக அக்கிரமம் என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுடைய தோழர் திரு. துரைராஜ் அவர்களுடைய மண்டை உடைக்கப் பட்டது. கிழே தள்ளியது மட்டுமல்லாமல், குழியும் பறிக்கப்பட்டது என்பது போல, அவர் மீது வழக்கும் போடப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே நடைபெறவில்லையா? நடந்ததை ரூபகப்படுத்த மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறார்கள் போலிருக்கிறது. அக்கிரமம் நடக்கிறது. பாதுகாப்பு இல்லை. அது நடக்கிறது, இது நடக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான்கு எத்தனையோ சம்பவங்களைச் சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்வதாக இருந்தால், இரண்டு நாட்கள் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் நமது தலைவர் அவர்கள் அதற்கு அனுமதிக்கமாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர்: 'கடைசியாக' என்று சொல்லி முடித்துவிடலாம்.

திரு. எஸ். முத்து: இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரை, இது சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்காக வந்திருக்கிறது. நான் பேசும்போது எங்கேயாவது எதையாவது பேசிவிடுவேன் என்று, அதைக் கட்டுப்படுத்த நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வந்து உட்கார்ந்து விட்டார்களோ என்று கருதுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்களை மனதில் கொண்டு, அவர்களையே மையமாக வைத்து தயாரிக்கப்பட்டு, வைக்கப் பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையாக இது இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை நல்லவர்கள், நேர்மையானவர்கள், ஒரு ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றவர்கள் நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள். எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் எந்தக் காலத்திலேயும் எங்கள் சொற்கையை விட்டுக்கொடுக்கப்போவதில்லை. இன்றைக்கும் சொல்கிறேன், என்றைக்கும் சொல்வேன், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப்

1981 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். முத்து]

பதனியை விட்டுச் சென்றால்கூட, இன்னும் செல்வாக்கோடு இந்த நாட்டு மக்கள் அவரை வரவேற்பார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். கடந்த காலத்திலே நடந்த சம்பவங்கள் மூலமாக உறுப்பினர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும் என்று கூறி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்களின் வளர்ச்சிக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை என்று வரவேற்றுப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். வணக்கம். நன்றி.

THIRU J. M. MIAKHAN: Respected Chairman, Sir, I thank you for having given me this opportunity to speak on the Budget.

I congratulate the Government and the Hon. the Finance Minister on their good intentions in having the lower middle class people in their mind while preparing this Budget.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

I have a few points to make on the preparation of this Budget. The Hon. the Finance Minister has mentioned, in his Speech, about the Centre-State relations. It would not do if the State Government just make a mention that they require more powers and that the States must be given more powers, financial and otherwise, for the management of their affairs. Besides mentioning this to the people of this State, they should also contact like-minded people in other States regarding this issue and see that a really federal set-up is brought about in this country. There is no use of just making a mention in the Budget Speech here and making a mention in another speech there about improving the Centre-State relations and then keeping quiet. As a matter of fact, we are treated like a glorified Municipality. The relations between the States and the Centre should be at least on the lines prevailing in countries like Australia and Canada. There, the States are really autonomous units and they are able to retain their autonomy. In those countries, the States are able to bring about many improvements because they have got financial independence. Only certain items are reserved for the Centre and the other items are looked after by the States. Such a relationship should be brought about here also. Regarding apportionment of funds also, there must be some equitable distribution of funds between the States and the Centre. For that, really concerted action must be taken. As a matter of fact, I do not think that any political party in our State would differ on this issue because everybody wants more power for the States. Therefore, I request the Hon. the Chief Minister to mobilise opinion on this issue, as he has done in the matter of the

[Thiru J. M. Miakhan]

[1981 மார்ச் 26]

Cauvery Waters dispute. On the Cauvery Waters issue, he has consulted all the Opposition parties and he has done a lot of things. Similarly, on the issue of Centre-State relation also, I request the Hon. the Chief Minister to consult all the Opposition Members because there is no difference of opinion that more powers are required for the State.

Regarding drought relief, it has been mentioned in the Budget Speech that various parts of the State have been inspected and that Government would see that intensive action is taken. I would like to state that the funds that are allocated for drought relief should be spent for the benefit of the people. The funds should not be spent on tours and travelling allowances for the officials. The amount that is set apart for drought relief or at least a major part of it should reach the people who are really affected. It has also been mentioned that care will be taken to take all precautions to see that adequate quantities of water are supplied in all the drought-affected places. The Government expect that if things prolong as they do now, there may not be sufficient water-supply in the months of June and July. To meet such a situation, the Government have planned to rush water-supply to such areas by lorries and buses. It is a very good idea. I would only request that the Government should see that the amount that is spent really reaches the people. Moreover, the improvements that are effected should be of a permanent nature. In the days of the British, they used to get new tanks dug and new roads formed, in areas affected by drought. Similarly, the amount that is set apart for drought relief could be profitably utilised by forming some new roads in the backward areas. Besides being a permanent improvement, this will provide some work to the people in those areas.

It is a very good thing that the Government are bestowing some attention on the food situation. There is a proposal to intensify the agricultural extension programme with the aid of a loan from the World Bank. But, what is more important is that the benefits should reach the agriculturists. In our country, we are still following outmoded methods of agriculture. In India, it is only in Haryana that I found agriculture being done in a profitable way. We should try to copy it. Moreover, we should try to find out how agriculture is being done in other parts of the world. I hope that the World Bank loan will definitely help us to provide up-to-date advice on farming practices best suited to the local conditions. It is a very good thing that a World Bank loan is being taken. It should be properly publicised and the Government should see that the people in our State are benefited.

1981 மார்ச் 26]

[செல்வி அ. வீராவதி]

பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, 220 நாட்களுக்கு மேல் வேலை செய்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு புரமோஷன் கொடுக்கவும், ஜூன் மாதம் அடமிஷன் கொடுக்கவும், மேலும் அதற்கு முன்பும் பின்பும் அவர்கள் பள்ளிக் கூடத்திற்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஏறக்குறைய 250 நாட்களுக்கு மேல் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு உட்பேப்பர் கரக்ஷணக்காக இப்போது ஆசிரியர்கள் பல இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்ட்ரல் வேல்யுவேஷனுக்காக அவர்கள் ஊர் விட்டு ஊர் வந்து பேப்பர் திருத்தும் காலத்தையும், பணி நேரமாகவே கருத வேண்டும். இந்த வகையிலும் அவர்களுக்குச் சில நாட்கள் போய்விடுகின்றன. ஆகவேதான், அவர்கள் நான்-வேக்கேஷன் டிப்பார்ட்மென்ட் ஸ்டாஃப் என்கிற முறையில் அரசு அறிவிப்பு தந்தால் நல்லது என்று கருதுகிறார்கள். அப்படி உடனடியாக அறிவிப்பு தர இயலாவிட்டால், வருடத்திற்கு அவர்கள் 23 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்பு பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்கிற முறையிலாவது அறிவிப்பு தர வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். சாதாரணமாக அரசாங்க ஊழியர்கள் நான்-வேக்கேஷன் டிப்பார்ட்மென்ட் என்கிற நிலையில் 250 நாட்களுக்கு மேல் பணியாற்றுகிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் 33 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்பு பெறத் தகுதியுடையவர்கள். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், 220 நாட்களுக்கு மேல் பணியாற்றுகிறார்கள் என்கிற காரணத்தால், அவர்கள் வருடத்திற்கு 23 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்புப் பெற தகுதியுடையவர்கள் என்கிற அறிவிப்பை அரசாங்கம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்து, தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு மாத போனஸ் அளித்தால் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மிகவும் உற்சாகமாக தங்களுடைய மாணவர்களுக்கு படிப்பைச் சொல்லிக் கொடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்ட இதை அவசியம் அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்டக்டட் ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு 75 ரூபாய் அலவன்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று தங்களுடைய பல்வேறு கோரிக்கைகளில் ஒன்றாக இதை வைத்துள்ளார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு 75 ரூபாய் அலவன்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போஸ்ட்-கிராஜுவேட் ஆசிரியர்களுக்கு 650 ரூபாய் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு 700 ரூபாய் ஊதியம் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலைப் பளு அவர்களுக்கு மிகவும் அதிகம்.

[செல்வி அ. லீலாவதி]

[1981 மார்ச் 26]

கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு மணி நேரம் படிப்பைச் சொல்லிக்கொடுக்கும் நிலையில் இவர்கள் 50, 60 மாணவர்களைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் இத்தனை பேர்களுடைய காம்ப்ரோசிஷன் நோட்புக்ஸ் கரக்ஷன் பண்ணுதல் போன்ற பல்வேறு வேலைகள் இவர்களுக்கு இருக்கின்றன. மேலும் இங்கே டேமாண்ட்டிசேட்டர்ஸ்கூட இல்லை. ஆகவே, அவர்களுடைய ஊதியத்தை 650 ரூபாயிலிருந்து 700 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும். அதேபோல பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் 525 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தொழில் ஆசிரியர்களுக்கும் நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தொழில் ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரே சம்பள விகிதத்தில் ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல, இடைநிலை ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை 350 ரூபாயிலிருந்து 400 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணவர்களுக்குக் கஷ்டப்பட்டு கல்வியைப் போதிக்கின்ற அவர்களுடைய நிலை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 60, 70 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்களுக்கு அவர்கள் கற்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் இவர்களுடைய சம்பளமோ மிகவும் குறைவு. விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களால் சமாளிக்கவே முடியவில்லை. குறிப்பாக, இடைநிலை ஆசிரியர்கள் எல்லாப் பாடங்களையும் கற்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பி.டி. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தமட்டில், 'மேதமெட்டிகல் ஸ்பெசலிஸ்ட்' என்றால் 'மேதல்' பாடத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இவர்கள் அப்படி அல்ல எல்லாப் பாடங்களையும் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஊதியக் குழுவிலும் அவர்களுடைய சம்பளம் சரிவர நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இப்போதாவது அவர்களுக்கு இருக்கிற இந்தக் குறையைக் களைய வேண்டும்.

அடுத்து, மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசு அதிகமான அக்கறை காட்டியிருக்கிறது. அநேக ஆஸ்பத்திரிகளைத் திறக்க அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். பொதுவாகப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் 50 பைசா, 1 ரூபாய் என்கிற அளவிற்கு பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். மெடிக்கல் இன்ஸ்பெக்டர்ஷன், மெடிக்கல் செக்கப் அல்லது மருத்துவ பரிசோதனை என்கிற வகைக்கு ஒவ்வொரு குழந்தையிடமிருந்தும் பணத்தைப் பறிக்கிறார்கள். ஆனால், எத்தனைதான் மருத்துவப்

1981 மார்ச் 26]

[சேலன் அ. ஜில்லாவதி]

பரிசோதனையும் செய்வதில்லை. நான் சிறுமியாக இருந்த சமயத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு டாக்டர் என்னுடைய உடல் நிலையை 'மெடிக்கல் இன்ஸ்பெக்ஷன்' பண்ணுவது வழக்கம். மாநகராட்சிப் பள்ளிக்கூடங்களில் கூட 5 வருடங்களுக்கு முன்பெல்லாம் அம்மாதிரி வழக்கம் இருந்தது. ஆனால், இப்போதெல்லாம் கூட இந்தத் தொகையை மாணவர்களிடமிருந்து பறிக்கிறார்களே தவிர, எந்தவிதமான மருத்துவப் பரிசோதனையும் செய்வதில்லை என்பதோடு மாத்திரமல்லாமல் அந்தத் தொகை எங்கு செல்கிறது என்பதும் தெரியவில்லை. உதாரணமாக எங்கள் பள்ளியில் ஒரு பிள்ளைக்குக் கேன்சர் வந்தது. அது ஒரு ஏழைக் குழந்தை. மெடிக்கல் இன்ஸ்பெக்டர் யூசனுக்குச் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு வசதியுடையதல்ல அந்தக் குழந்தை. அங்குள்ள டாக்டர் அந்தக் குழந்தையின் நோயைக் கண்டுபிடித்து ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பிவைக்க பரிந்துரைத்தார். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் அந்தக் குழந்தையின் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டது. மெடிக்கல் இன்ஸ்பெக்ஷன் மூலம் அந்தக் குழந்தையின் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டது. ஆகவே, எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் மெடிக்கல் இன்ஸ்பெக்ஷன் இருக்க வேண்டும் என்று அரசு கட்டாயப்படுத்த வேண்டும். எந்தெந்த குழந்தைகளுக்கு என்னென்ன நோய் என்பதைக் கண்டுபிடித்து, நோயைக் குணப்படுத்தி, உயிரைக் காப்பாற்ற முடியும். ஆகவே, அரசு இதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களுக்குத் தன்னிறைவுத் திட்டம் இருக்கிறது. அம்மாதிரியான தன்னிறைவுத் திட்டம் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் கட்டிட வசதி இல்லாமல், குழநீர் வசதி இல்லாமல், கழிவறை வசதியில்லாமல் இருக்கின்றன. மாணவிகள், குறிப்பாக மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கக்கூடிய பெரிய மாணவிகள் அவர்கள் படிக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களில் முறையான கழிவு அறை வசதி இல்லாமல் இருந்தால், காலை முதல் மாலை வரை பள்ளியிலேயே இருக்கக்கூடிய அந்த மாணவிகள் வெளியே போக வேண்டியிருந்தால், பள்ளிக்கூடங்கள் வசதியற்ற நிலையில் இருந்தால் எங்கே போவார்கள்? ஆகவேதான் பள்ளிக்கூடங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டம் வர வேண்டுமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மாநகராட்சிப் பள்ளிக்கூடங்களில் இம்மாதிரி வசதியை 34 பள்ளிக் கூடங்களுக்குக் கொண்டுவர குழாய்கள் எல்லாம் போட்டுவிட்டார்கள். ஆனால், அடிப்படை வசதியான தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் குழாயைத்

[செல்வி அ. லீலாவதி]

[1981 மார்ச் 26]

திறந்தால் தண்ணீரே வருவதில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பதவிகளின் ஊதிய விகிதங்கள் மாற்றி மற்றும் மேல்நிலை வகுப்பு, அதாவது பிளஸ் 2 பேப்பர்களை எல்லாம் ஆசிரியர்கள் சென்ட்ரல் வேல்யுவேஷன் என்கிற முறையில் பல ஊர்களிலிருந்து வந்து திருத்துகிறார்கள். ஒரு தாளுக்கு ஒரு ரூபாய்தான் இப்போது கொடுக்கப்படுகிறது. அநேக ஆசிரியர்கள் இப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதால் ஓர் ஆசிரியர் 200 ரூபாய் அல்லது உயர்ந்தபட்சம் 250 ரூபாய்தான் பெறுகிறார். இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரியைகள் ஊரை விட்டு வந்து பேப்பர் திருத்துகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது குறிப்பாக பெண்களுக்கு தங்குவதற்குரிய வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில்லை. முக்கியமாகத் தண்ணீர் வசதியில்லாத பள்ளிகளில் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. போன தடவை பேப்பர் திருத்துவதற்காக வந்த ஆசிரியைகள் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் 10 நாட்கள் குளிக் காமல் அவதிப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு லாட்ஜில் தங்கலாம் என்று நினைத்தாலும் தனியாக அவர்களுக்குத் தங்க் பயம். அப்படியே லாட்ஜில் தங்கினாலும் கூட வாங்கும் 200 ரூபாயும் லாட்ஜுக்கும் சாப்பாட்டுக்கும் தான் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இனிமேல் பேப்பர் திருத்துகின்ற ஆசிரியைகளுக்கு 'போர்டிங் அப்டாச்' செய்யப்பட்ட ஸ்கூல்கள் அல்லது ஆஸ்ட்ல்களில் தங்குவதற்குரிய வசதி வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு பேப்பர் திருத்த இப்போது ஒரு ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். பத்தாவது வகுப்பு விடைத்தான் திருத்த பேப்பர் ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய் என்றும், பிளஸ் 2 வகுப்பு விடைத்தான் திருத்த பேப்பர் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் என்றும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். விலைவாசி ஏற்றம் அதிகமாக இருப்பது ஒரு காரணம். மேலும், ஊர் விட்டு ஊர் வந்து இந்தப் பணியைச் செய்கிறார்கள் என்பது இரண்டாவது காரணம். அப்படி ஊர் விட்டு ஊர் வந்து இந்தப் பணியைச் செய்து முடித்து விட்டு வீட்டுக்குச் செல்லும்போது ஒரு நூறு ரூபாயாவது அவர்கள் கையில் எடுத்துச் செல்லுவதற்குரிய வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டும் என்பது மூன்றாவது காரணம். ஆகவே, இது குறித்து அரசு கவனம் செலுத்தும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 26]

[செல்வி அ. லீலாவதி]

அடுத்து, மகளிர் திருமணத்திற்கு 3 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வழங்குவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அந்தத் தொகையை அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் எல்லாம் மிக மிகச் சுலபமான தவணையில் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குரிய வாய்ப்பினை அரசு அளிக்க வேண்டும். பிடித்தம் செய்வது என்றால் மாதம் 300 ரூபாய் என்கிற அளவில் அது இருக்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, அரசாங்கம் மிக மிகச் சுலபமான தவணைகளில் சொற்பத் தொகையை மாதந்தோறும் திருப்பிச் செலுத்தும் வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அடுத்து, விடைத் தாள்களைப் பொறுத்தவரையில் 10 ஆம் வகுப்பு அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், எவ்வளவு சிக்கிரம் அரசு இது குறித்த அறிவிப்பைச் செய்து மாற்றியமைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விரைவில் அறிவித்துச் செயல்படுத்தினால் நல்லது. அதற்காக ஆசிரியர் சமுதாயமும் அரசு ஊழியர்களும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து, இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI MANDAKINI KRISHNAMURTHI: Mr. Deputy Chairman, Sir, I am grateful to you for having given me this opportunity to speak on the Budget.

Sir, I would like to call this year's Budget an economic Budget. Because of the worldwide phenomenon of inflation and growing population, even a God on earth cannot do anything. Under the circumstances, the Government have tried to utilise whatever funds are available in a very useful manner for the welfare of the poor.

As I may have ample opportunities to speak on various Policy Notes, I would not go, in detail, into the various aspects of the Budget. I have always found Social Welfare being given only a secondary place. Even in the Policy Note Programme there is no mention about Social Welfare which is an important subject. We are now in the International Year of the Physically Handicapped and a number of schemes have been announced. As I am myself running a Home for adult blind women, I would like to make a suggestion. There are a number of working women's hostels in our

[Thirumathi Mandakini Krishnamurthi] [1981 மார்ச் 26]

State. But, there is no working women's hostel separately for physically handicapped women. Though proposals were sent to all the voluntary organisations, nobody came forward to start such hostel, because voluntary organisations always find it difficult to start such working women's hostel. It would be good if the Government could start one or two hostels for physically handicapped working women in places where a number of such women are employed.

From the Budget documents, I find that two Homes for the blind, two Homes for the deaf and one Home for the orthopaedically handicapped are going to be started. Now, there are a number of Homes run for the blind people. But, it is very difficult for voluntary organisations to run Homes for mentally retarded and orthopaedically handicapped. If the Government could start, in the districts, at least one or two Homes for the mentally retarded and the orthopaedically handicapped, it will be of great use. During this Year of the Physically Handicapped, a number of concessions have been announced for the physically handicapped. I would like to make an appeal to the Government that all the institutions which are running Homes for the physically handicapped may be exempted from property taxes and other taxes. This will be a very noble gesture during this International Year of the Physically Handicapped.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. அருணாசலம் தலைமை)

As all the hon. Members may know, I am a votary of Prohibition and a firm believer in Prohibition. Just now, we have a Vice-Chairman who has great faith in Prohibition. Prohibition has been given the go-by all over the country and we who have faith and belief in Prohibition are rather unhappy about it. At least we can take solace in that it has not been scrapped in Tamil Nadu. I am a great admirer of our Hon. Chief Minister's belief in Prohibition and I pray and hope that this relaxation would remain a temporary measure, because all the welfare schemes that we are planning and implementing would be of no use. If we want to remove the disparity between the rich and poor and bring down the poverty line, it will never be possible in our country, once we allow this evil of drink to grow. There is a provision and some fund is made available for making propaganda. Before we do that, I would like a referendum to be taken and I would like to know from the women of our country whether they are for such scrapping of prohibition.

1981 மார்ச் 26] [Thirumathi Mandakini Krishnamurthi]

Another suggestion I would like to make, which is a long-standing wish of all of us, is that we should have a Board appointed by the Government for Prohibition and in that Board, only those who have faith in Prohibition should be inducted without any party affiliation. Then only it will be possible to do proper propaganda in the districts, in the villages and everywhere regarding the evils of drink. I would also like to suggest that certain Clinics should be started for the benefit of the addicts. There are a number of Homes in other countries, not in our country, and the Great Mother Teresa has started such Homes. I had occasion to see one of them in Australia and they are doing wonderful work. I am sure if we have such Homes around, we could see that these addicts are weaned away from this evil. With these words, I once again thank the Vice-Chairman for giving me the opportunity.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : மாண்புமிகு மேலவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு ஒரு சில முக்கியமான கருத்துக்களை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் மாநிலமெங்கும் வறட்சிப் பணிகள் சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்று பல்வேறு வகையான தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அரசு வறட்சிப் பணிகளுக்காக என்று நிறைய பணத்தை ஒதுக்கி இருந்தம்கூட ஆங்காங்கே உள்ள அதிகாரிகள் அதைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் தகவல்கள் வருகின்றன. எனவே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சரியான முறையில் நிவாரணப் பணிகளும் உதவிகளும் போய்ச் சேருவதற்கு, உரிய வழிகளைக் காண வேண்டும் என்று நான் முதலில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து உணவு நிலைமையைப் பார்க்கும்போது நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒருபுறம் தமிழகத்தில் அதிகமான உணவு சேமித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இன்னொரு பகுதியில் தமிழகத்தில் மழை பொய்த்துவிட்டதால் சரியான முறையில் விளைச்சல் இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை எப்படி இருந்தாலும் தமிழகத்தில் தற்போது அரிசி மற்றும் பிற தானியங்களின் விலை நாள்தோறும் கூடிக் கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதே நேரத்தில் ஏழை எளிய மக்களின் வாங்கும் சக்தியும் குறைந்து கொண்டே போகிறது. எனவே அண்டை மாநிலமான ஆந்திரத்திலிருந்து அதிகமான நெல்லையும் அரிசியையும் அரசு

[திரு. ஏ. ஜே. தால்]

[1981 மார்ச் 26]

கொள்முதல் செய்து இம்மாநில மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதைப் பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது என்றாலும் அது வெறும் ஏட்டளவில் நின்றுவிடாமல் வெகு வேகமாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில் பாமாவின் குறித்து புதிதாகத் திட்டம் தீட்டுவதைவிட இருக்கிற எண்ணெயைச் சரியான முறையில் மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

இன்றைக்கு உணவுப் பங்கிட்டுக் கடைகளில் கலப்படம் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். எடை போடும்போது பொருள்களின் அளவு குறைவாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த உணவுப் பங்கிட்டுக் கடைகள் சரியாக இயங்கவில்லை. நல்ல முறையிலே நடப்பதில்லை என்று பல புகார்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அதற்காக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மண்ணெண்ணெய் இன்றைக்குப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ஏழை யெளிய மக்கள் மண்ணெண்ணெய் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் உணவுப் பங்கிட்டு அதிகாரிகள் வர்ணம் தயாரிப்பதற்காக இலட்சக்கணக்கான லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் கொடுக்கிறார்கள். வர்ணம் தயாரிக்க மண்ணெண்ணெய் தேவை இல்லை. அப்படித் தெரிந்திருந்தும் பயங்கரமான ஊழல் நடைபெற்றுவருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த ஊழலைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உடனடியாக தக்க விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுத்து ஏழையெளிய மக்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இந்த மாநிலத்தின் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ரூ. 3,150 கோடி அளவிற்கு இருக்க வேண்டுமெனவும், நடப்பாண்டுக்கு ரூ. 411 கோடியும் அடுத்த ஆண்டிற்கு ரூ. 514 கோடியும் ஒதுக்க மத்திய திட்டக் குழு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. இதை நான் பாராட்டுகிறேன். திட்டங்களுக்குப் பல கோடி ரூபாயை அரசு செலவழிக்கும்போது, அதை நல்ல முறையிலே பயன் படுத்த வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய அரசு கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 26]

[Thiru J. M. Miakhan]

(முற்பகல் 11-30)

Sir, about 20 crores of rupees has been allotted for the Small Farmers' Development Agency and 50 per cent of it is going to be borne by the Government. In this connection, I would like to say that whatever is spent should reach the people, the farmers for whom it is intended.

I am on the Select Committee on the Co-operative Societies Bill and we are trying our best to bring it up-to-date and modernise it. We are trying to incorporate all the best provisions that exist in the legislation in other parts of the country and also elsewhere and I hope the co-operative movement will gain strength in future. In this connection, I also praise the Government for making a provision to bring nearly one lakh people from the Scheduled Castes as members in the Primary Co-operative Societies; it is a laudable thing. They have also provided that a sum of Rs. 100 should be given as their initial share capital. Many such people are not in a position to give even that money as share capital. Therefore, this is a very good provision and I welcome that. This alone will not be sufficient. The fact that the co-operative movement is beneficial to them should be published properly. Now they do not know its benefits, and they merely think that it is another kind of trade and is an attempt by the Government to interfere in the affairs of the local people. They do not know that all the people join together and share the profits. Therefore, the agriculturists, illiterate villagers do not properly comprehend the meaning of co-operation. If it is given wide publicity and if we start model co-operatives in villages, they will come to know about the working of the co-operatives and they will understand that they will be benefited by those schemes.

Regarding irrigation, they have set up a programme for water management and they hope to increase the water facilities for another 25,000 acres. This is a good idea. As a matter of fact in Thanjavur Delta area, *

and several places are water-logged there. *
most of the time, especially during rainy season.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, * என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசுவது தமிழகத்திற்கு நன்மை செய்வதாக இராது. இது பத்திரிகைகளில் வருவதும்

* தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 மார்ச் 26]

சரியல்ல என்று என்னுடைய எண்ணத்தை வெளியிடுகிறேன். காரணம், முன்பே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பலர், அதாவது விவசாயிகள், அதிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் * என்றெல்லாம். எனவே இந்தமாதிரிக் கருத்துக்களைச் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்திரிகைகளில் வராமல் இருக்க, அதை எடுத்து விட்டால்கூட நல்லது.

THIRU J. M. MIAKHAN : I agree with the view of the Hon. the Chief Minister. If it is going to affect our prospects in our talks with other States we are in a delicate position and I am aware of it. I agree that it may be taken out from my speech.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * என்று சொன்ன பகுதியை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடுகிறேன்.

THIRU J. M. MIAKHAN: Sir, there are very many new schemes and very commendable schemes that have been announced in the Budget. For example, they have allocated a sizable amount for poultry development. Similarly, an allocation has been made for prawn-farming. But, I do not know whether prawn can be really cultured in fresh waters. So long, I have been thinking that prawns can be profitably cultured and grown only in salt water in lakes near the sea. Even if they are able to culture prawns in fresh waters. I do not know whether those prawns will be tasty. As a matter of fact, people in other countries prefer the prawns that are available in the temperate waters. That is why we find prawners from other countries like Russia, America and Japan coming and trying to fish in the waters near our sea-shore. The reason is that the water there is warm and the prawns are delicious. Therefore, I want to know from the Government whether the prawns that they have proposed to grow in the fresh-water lakes will be useful, whether they will be nutritious and whether it will be worth while growing them. If it will be worth while, I have no objection to their going ahead with the scheme. I also congratulate the Government on having allocated sufficient funds for buying trawlers to increase the fishing capacity. They should also popularise the roller method which can be profitably followed while fishing with the aid of trawlers in the sea. In this method one end of the net is tied to a trawler and the other end of the net is tied to another trawler. The fishes are caught in between and

* தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1981 மார்ச் 26]

[Thiru J. M. Miakhan]

brought to the sea-shore. Now, in Madras and other places, a primitive method known as the 'karai-valai' method is followed in which one end of the net is tied to the shore and then dragged from the sea. The roller method is a more sophisticated method by which the catch could be increased. Therefore, the Government may popularise this method.

I congratulate the Government on their allocating a sizable amount for power production and I hope that the power shortage that now exists will be wiped off soon. I also request the Government to explore alternative sources of power, for which no provision has been made in the Budget. At least a token provision of funds should be made for exploring alternative sources of energy because we cannot be depending for long on the traditional sources of energy like water sources, thermal sources, etc. Now, we are hoping to get some power from the Kalpakkam Atomic Power Station. But, at the present time, when countries like America are trying to get energy from various other sources, we should at least make a token provision of funds for doing research on alternative sources of energy. We have got very good sunshine in our country and we should try to produce electricity from the Sun's rays.

I am very glad that the Hon. the Finance Minister has made mention, in his Budget Speech, about development of sports. It has been said that the Government are going to train the youngsters in various sports. As a matter of fact, we have made a very poor show in the field of sports. Previously, we used to get at least one gold medal in the Olympics. Nowadays the hope of our getting at least one gold medal in every Olympics is lost. When compared to youths of other countries, the youths of our country are in a deplorable position. Perhaps, due to their poverty, they are not healthy. But, we should try as much as possible to improve the performance of our youths in the field of sports. Facilities for improving sports activities should be provided in each school. Such facilities should also be afforded to associations which foster sports activities. Sports must be given some more importance especially at the village level, taluk level and district level. The mere opening of a few swimming pools and a few stadia may not be sufficient. We have got a very good stadium in Madras, but I do not think that it is being put to proper use because non-sports activities are going on there. I do not know whether the Madras Corporation or the Government are to blame for this. Whoever

[Thiru J. M. Miakhan]

[1981 மார்ச் 26]

may be in charge of the stadium, it should be put to proper use. I am glad that at least now we find a mention in the Budget Speech that development of sports will be looked into. I welcome the suggestion and I request the Government really to do something about the development of sports.

Sir, regarding self-sufficiency schemes, the Government have furnished a list of 9 items. I would like to suggest that playgrounds and parks should also be included in the self-sufficiency schemes.

(முற்பகல் 11-40)

While mentioning about the Rural Water Supply Scheme, I must come to my place Chrompet which is suffering from lack of sufficient water supply. The water in the wells has gone to low level and we find it very difficult to get water. With the little water available, the Municipal authorities are not able to cater to the needs of the people. They have only one lorry and they have hired another lorry and they are trying to do their best to give water to every family for drinking purposes. The Government should come forward to do something for places like Chrompet. There will be about 100 places like that. I also request that Saidapet taluk should be included in the drought-prone area and facilities which are given to those areas should be extended to Saidapet Taluk also.

One or two more things and I will finish. It is very good that they are going to increase the number of police personnel by recruiting more people. Again and again I have been pressing that unless people of minority community and people of different communities and castes find a place in the police force, we cannot have security and people would not feel confident. As at present, not even one per cent of the personnel in the Police are Muslims. I do not think the Muslims are so poor in their physique or education as not to be selected for the police force. They are not selected for some reason or other. Whatever may be the mistake in the past, I would request the Government, the present Government, which do not have any bias against the Muslims, to give due share to the Muslims by recruiting a few more Muslims to the police force.

I have been pressing that the pensioners, who have commuted their pensions, should be paid their full pension. I am very glad that the Government have restored the commuted portion to those

1981 மார்ச் 26]

[Thiru J. M. Miakhan]

pensioners after 15 years and they will all be happy to get their full pensions. It is a good thing because it will help the persons who are helpless and who have done their best and who have given their best to the people by their service. The children of many such people may not help them because they themselves will have their own problems. In the circumstances, I would request the Government to sanction a reasonable minimum pension to all the pensioners.

Regarding Prohibition, I am very much pained to say that I disagree with the Government in regard to their present policy. Maybe it may be said that I am a Utopian. Somehow it is a very retrograde step. Prohibition should have been implemented. Now the young children will try to drink, when permit is sought to be given to persons above the age of 25 and when liquor is made easily available. Youngsters will try to get a taste of it, when their parents, brothers or others in the house are allowed to drink. It is a social evil and it should be eradicated. The allotment of one crore of rupees to propagate the evils of drink will not do. I am very sorry to say that I disagree with the Government. I would like Prohibition to be enforced in a more stringent manner. Of course the Government are hard pressed for money and they may get about 250 or 300 crores of rupees and they may be able to implement some more social welfare schemes. But I do not think it is a proper way. I hope the Government will take proper steps to see that people do not become drunk and to see at least that the youngsters and students are weaned away from this drink evil. I do not know how they are going to do it. As far as Prohibition policy is concerned, I cannot agree with the policy of the present Government in liberalising the issue of permits. I may be raising a solitary voice in the wilderness. It may be that many in this House may be against my views. But I have my conscience and I think it is my duty to say this. Thank you very much for the opportunity.

* செல்வி அ. லீலாவதி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு நிதி அமைச்சரவர்களால் வைக்கப்பட்ட 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது மேலவையில் பேசும் வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக முதற்கண் நான் என் தன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடுமையான வறட்சியை இம்மாதிலும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிற இக்கட்டான நிலைமையில், வறட்சியை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி கொள்ள தீர்வாக

[செல்வி அ. லீலாவதி]

[1981 மார்ச் 26]

இயந்திரம் முழுமூச்சுடன் செயல்படும் வகையில் முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளது, மக்களின் துயரைப் போக்குவதில் எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படும், நிதிநிலையை முட்டுக்கட்டையாகக் கருதாமல் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவோம் என்று உறுதியளித்தமைக்குப் பாராட்டுகிறோம். இது அரசினுடைய கடமையாகும்.

தமிழ்நாட்டில் புதிய தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்க முன்வருபவர்களுக்கு மேலும் பல வசதிகளும், ஊக்கமும் அளிக்கப்படுமென்று நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகளை அளிக்காமல் இன்றைக்குப் பல நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. எனவே ஆரம்பிக்க இருக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவுமன், அதில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்திந்த வகையில் வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று உறுதியைப் பெற்று, அவர்களுக்கு வசதிகளையும், உதவிகளையும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் பாலு கார்மென்ட்ஸ் தொழில் நிறுவனம் பெண்களை ஆட்டு மந்தைகள்போல் அடைத்துவைத்து, அவர்களுக்கு எந்தவித வசதியும் செய்து கொடுக்காமல், காலை 8 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை வேலை வாங்கிக் கொண்டிருந்தது. இம்மாதிரி நிறுவனங்களை அரசு கண்டிக்க வேண்டும். தொழில் நடத்துவதற்கு அரசு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரும்போது, தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகள் அளிக்கப்படுமா என்பதை உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, 1,500 மக்கள் கொண்ட கிராமங்கள் பயனடையும் வகையில் சாலைகள் அமைக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். சென்னையிலே பல சாலைகள் சரியில்லாமல் இருக்கின்றன. பல பள்ளிகள் சென்னையிலே இருக்கின்றன. அப்படி நிறைய பள்ளிகள் இருக்கும் ஜியார்ஜ் டவுன், வண்ணாரப்பேட்டை, தண்டையார்பேட்டை பகுதிகளில் சாலைகள் பழுதுற்று, மேடும், பள்ளமுமாக இருக்கின்றன. சாக்கடைக் குழாய்களின் மூடிகள் திறந்திருப்பதால், குழந்தைகளின் உயிருக்கு ஆபத்தாக இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று மாநகராட்சியை அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச், 26]

[செல்வி அ. லீலாவதி]

1981 பிப்ரவரி மாதம் வரையில் 1,376 பேருந்துகள் புதிதாகச் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று கூறியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், பள்ளி நேரங்கள் மாற்றப்படவில்லை. இத்தனை பேருந்துகள் அதிகமாக விட்ட பிறகும், பள்ளி வேலை நேரம் மாற்றப்படவில்லை. முன்பு பள்ளிகள் காலை 10 மணி முதல் மாலை 4 மணிவரை இருந்தது. இப்போது ஆண்கள் பள்ளி காலை 9 மணிக்கும், பெண்கள் பள்ளி காலை 9.30 மணிக்கும் வைக்கப் பட்டுள்ளது. 9 மணிக்கு என்று வைத்து மூன்று ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இதனால் பையன்கள் பள்ளிகளுக்கு வராமல் இருக்கிறார்கள். முதல் பிரியடுக்கு மாணவர்கள் இல்லாமல், ஆசிரியர் மட்டும் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, மாணவர்கள் வந்த பிறகுதான் பாடங்கள் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதுகுறித்து கல்வி அமைச்சரவர்களிடம் பல முறை எடுத்துக் காட்டி, ஒரு போராட்டமும் நடத்தியிருக்கிறோம். எனினும் இந்த பிரச்சினை மூன்று ஆண்டுகளாகத் தீர்ந்தபாடிಲ್ಲலை. பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை அதிகமான பிறகு மாற்றி அமைப்போமென்றும், பேருந்துகளில் நெருக்கடி அதிகமாக இருப்பதால் இந்த நிலை இருக்கிறதென்றும் முன்பு கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி விட்டதால், வரும் ஜூன் மாதத்திலிருந்தாவது பள்ளிகளின் வேலை நேரத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேருந்துக் கட்டணங்களைத் திருத்தி அமைக்க அவசியமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுப்பது குறித்து வருந்துகிறேன். நங்கம்பாக்கத் திலிருந்து தண்டையார்பேட்டைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், முன்பெல்லாம் ஒரு ரூபாய் இருந்தால் போதும். இப்போது அந்தச் செலவு இரண்டு மடங்காகிவிட்டது. இரண்டு ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு தீர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பேருந்துக் கட்டணத்தை ஏற்றுவதால் ஏழை, நடுத்தர மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏற்கெனவே உயர்த்தப்பட்ட கட்டணத்தால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு, பேருந்துகளில் செல்லும் ஏழை, நடுத்தர மக்களுக்கு நியாயம் அளிக்கும் முறையில், கட்டணத்தை ஏற்றாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுமக்கள் மின்சார இரயிலில் செல்ல பாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுமாதிரி பேருந்துகளிலே செல்ல பாஸ் கொடுத்தால், அரசுக்கும் மொத்தமாக வருவாய் வந்துவிடும். அதனால் அரசு லாபமடையலாம். அந்த முறையில்

[செல்வி அ. லீலாவதி]

[1981 மார்ச் 26]

பொதுமக்களுக்குக் கன்செஷன் கொடுக்க வேண்டும். பள்ளிச் சிறார்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல, பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கன்செஷன் கொடுத்தால் நல்லாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.50)

அடுத்து, மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப 1,650 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏற்கெனவே இடைநிலை ஆசிரியர்களாக இருக்கிறவர்கள் அவர்களுடைய தகுதியை உயர்த்தி பி.ஏ., பி.டி., எம்.ஏ., முடித்தவர்களாக ஏராளமான பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி அவர்களுடைய கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவது கல்வியின் தரம் உயருவதற்கு அவசியமும் கூட. ஆனால், புதிதாகப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நாம் நியமிக்கும்போது இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். இவ்வளவு கல்வித் தகுதியைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு குறைந்த சம்பளத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட பெர்சென்டேஜ் பதவிகளை அவர்களுக்கு வழங்கி நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பணி செய்ய ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து 20 ஆண்டுகள் முடிந்ததும் ஒரு ஸ்பெஷல் கிரேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருவர் 1965-ல் நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும், 1966-ல் நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இப்போது இருக்கின்ற நடைமுறைப்படி 1-10-1978 அன்று தான் செலக்ஷன் கிரேட் வழங்கப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு ஸ்பெஷல் செலக்ஷன் கிரேட் 10 வருடம் கழிந்த பின் 1988 ஆம் ஆண்டில் தான் வருகிறது. அதற்குள் பல பேர் ரிட்டையர் ஆகிவிடுவார்கள். ஆகவே, ஆசிரியர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து செலக்ஷன் கிரேட் கொடுப்பதைக் கணக்கிட வேண்டுமென்றும், செலக்ஷன் கிரேட் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு 10 வருடங்கள் ஆனதும் ஸ்பெஷல் செலக்ஷன் கிரேட் பதவி வழங்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள் இன்றையதினம் வெக்கேஷன் டிப்பார்ட்மென்ட் என்கிற முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆசிரியர்களையும் நான்-வெக்கேஷன் டிப்பார்ட்மென்ட் ஸ்டாஃப் ஆகக் கருதி அறிவிப்பைத் தர வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அறிவிப்பு தந்தால், ஆசிரியர்கள் மிகவும் வரவேற்பார்கள். சாதாரணமாக ஆசிரியர்கள் 200 நாட்களுக்கு மேல் வேலை செய்கிறார்கள். தொடக்கப்

1981 மார்ச் 26]

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு இலட்சம் வேளாண்மைக் குடும்பங்களை கூட்டுறவு அமைப்பில் கொண்டு வருவதற்காக ஒவ்வொரு குடும்பத்திலிருந்து ஒருவர் வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டு என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு, நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அரசினுடைய எல்லாத் திட்டங்களையும் எதிர்க் கட்சியினர் குறை சொல்லுவதாக இல்லை. ஆதி திராவிடர்களில் ஒரு இலட்சம் பேரை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் உறுப்பினராகச் சேர்க்க விருப்பது நல்ல காரியம். ஒவ்வொருவருக்கும் 100 ரூபாய் உதவித் தொகை அளிக்க முன் வந்ததற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

1981-82 ஆம் ஆண்டில் மோட்டார் பொருத்தப்பட்ட சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை நகரங்களில் கொண்டுவர இருக்கிற திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று கருதுகிறேன். மனிதர்கள் தம்முடைய உழைப்பால் கஷ்டப்பட்டு ஒரு நாளைக்கு 5, 10 ரூபாய் என்று சம்பாதிப்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்போது மோட்டார் பொருத்துவதன் மூலம் சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களின் விலை உயர்கிறது. 7,500 ரூபாய் ஆகும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இதற்காக 1,125 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதை மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டும். மீதமுள்ள தொகைக்கும் அரசே திட்டத்தை மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் ஆதி திராவிட மக்கள், ரிக்ஷா தொழிலாளர்கள் பயனடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மீளள மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம். மீள் வளர்ப்பை அதிகப் படுத்த மக்கள் மத்தியிலே திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு மீனுக்கு மக்கள் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மீன் கிலோ ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. இரால் சாப்பிடுவோம் என்று நினைத்தால், அதன் விலையைப் பார்த்தாலே பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஒரு கிலோ 70 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. தமிழகத்திலே கிடைக்கக் கூடிய இரால்கள் எல்லாம் அந்நிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன. நமது நாட்டில் பல படித்த இளைஞர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இரால் மீன் வளர்ப்புத் திட்டத்திலே இளைஞர்களை ஈடு படுத்தி அதன் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் உணவுப் பஞ்சத்தையும் ஒருநித மாகச் சமாளிக்க முடியும், வேலை வாய்ப்பையும் தர முடியும்.

மீன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக ஏறக்குறைய 1.023 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயம்தான். மீன் உற்பத்தியை அதிகரிப்பது மிகவும் தேவை. விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. தொழிற்

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

[1981 மார்ச் 26]

சாலைகளுக்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. உற்பத்தி செய்யப்படுவதில் 30 சதவீதம் லைன் லாஸ் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மின் வாரியம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று புரியவில்லை. மின்வாரியத்திலே பெரிய அதிகாரிகள் கூட்டம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? அங்கே எக்சிக்யூட்டிவ் என்ஜினியர்கள், சிப் என்ஜினியர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். 30 சதவீதம் லைன் லாஸ் என்றால், 30 இலட்சம் ரூபாய்விருந்து 40 இலட்சம் ரூபாய் வரை மக்கள் வரிப்பணம் விணாகிறது. ஆகவே மின் வாரியம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து 30 சதவீத இழப்பை சரி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிக்காக நிறைய பணம் இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கப் பட்டிருந்தாலும், நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சி இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இல்லை. தமிழகத்திலே உள்ள தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திராவிற்கும், கர்நாடகாவுக்கும் செல்லக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இங்கே தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளை இந்த அரசு செய்வதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு தொழிலதிபர்கள் மத்தியிலே, தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது. ஆகவே நிலைமையை மாற்றியமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காகிதத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க உத்தரவு கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, இன்னமும் தொழிற்சாலைக்கான இடத்தைத் தேடும் அவலநிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் நலனில் இவ்வரசு தொடர்ந்து அக்கறை காட்டுவதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூலின் விலை உயர்ந்தபோது இருபதாம் நம்பர் நூலிலிருந்து நாற்பதாம் நம்பர் நூல் வரை நியாயமான விலையில் வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். நெசவாளர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஒரு கிராமமே காலி செய்து கொண்டு சென்னையை நோக்கி வருகின்ற நிலையைப் பார்த்தோம். நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு கைத்தறித் துறையோடு பவர்லூம் போட்டி போடுகின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பவர்லூம் துறையைக் கைத்தறி என்று சொல்லி அதன் மேல் முத்திரையிட்டு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த அரசு எவ்வளவு உதவிகளைக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குச் செய்தாலும், பவர்லூம் அவர்களை மிஞ்சிக் கொண்டு போவதால்,

1981 மார்ச் 26]

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்த்தபாடிஸ்லை. ஆகவே, எப்படிப் பட்ட ஊழல் நடக்கிறது என்பதை அரசு கவனிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், நாம் சரியாகத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியும்.

கிராமத் தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில், கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தின் மூலமாக முப்பதாயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடிய திட்டம் இருக்கிறது. இது அருமையான திட்டம்தான். கிராமங் களுக்கு முதுகெலும்பு போன்ற திட்டம் இது. இதை முழுமையாகச் செயல் படுத்து வேண்டும். கிராமங்களிலே கிராமத் தொழில் திட்டங்களை நிறை வேற்றுவதன் மூலமாக கிராம மக்கள் சென்னையை நோக்கி வரக்கூடிய நிலைமையைத் தடுக்க முடியும். கிராமங்களில் வேலை இல்லையென்றால், சென்னையை நோக்கி வருகிறார்கள். அதனால் சென்னை நகர மக்களுக்குச் சுமையாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, கிராமத் தொழில் திட்டங்களை அதிகமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலைகளைப் போடுவதற்காக காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கிறோம். ஆனால், சாலைகளைச் சரியாகப் போடுகிறார்களா என்றால் இல்லை. ரொட்டி மீது வெண்ணையைத் தடவுவது போல ஒரு இரண்டு அங்குலத்திற்குத்தான் ரோடு போடுகிறார்கள். இதற்கு அதிகாரிகளே உடத்தையாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ரோடுகள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குக் கூட சரியாக இருப்பதில்லை. எனவே காண்ட்ராக்ட் முறையை ஒழித்து அரசே நேரடியான முறையில் சரியாகச் சாலைகளைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் உள்ள சாலைகளைப் பார்க்கிறபோது, முக்கியமான ரோடுகள் எல்லாம் பாதாளப் பள்ளங்களாக இருக்கின்றன. மழைக் காலங்களில், பள்ளிக்குச் செல்கின்ற குழந்தைகள் அதிலே விழுகின்ற நிலையைப் பார்க் கிறோம். சென்னை மாநகராட்சியில் ஒருவிதமான வேலையும் நடப்பதில்லை. மாநகராட்சி அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை.

சாலைப் போக்குவரத்தைப் பொறுத்த வரையில், 1981 பிப்ரவரி வரையில் 1,376 பேருந்துகள் புதியதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இந்த சாலைப் போக்குவரத்தில் இதுவரை எத்தனை பேருந்துகள் இருந்தன, அதிலே எத்தனை பேருந்துகள் செயல்படுகின்றன, செயல்படுகின்ற எத்தனை பேருந்துகளோடு இந்த 1,376 பேருந்துகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்கள் சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

[1981 மார்ச் 26]

(பிற்பகல் 12.20)

பேருந்துகளைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்திலும் சரி, அதுபோன்ற மற்ற இடங்களிலும் சரி, அந்தப் பேருந்துகள் சரியான முறையிலே ஓடவில்லை. மக்கள் மணிக்கணக்காக நிற்கவேண்டிய சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கும்போது, பஸ்களிலே பயணம் செய்பவர்கள் தொங்கிக்கொண்டு போவதைப் பார்க்கிறோம். அப்படித் தொங்கிக்கொண்டு போகும்போது, எத்தனையோ விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. அதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே ஜனங்களுக்கு, மக்களுக்குச் சரியான முறையிலே நேரத்தோடு பேருந்து வசதி கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். படிக்கட்டிலே பிரயாணம் செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். 1950-52-லே என்று நினைக்கிறேன். புட்போர்டில் நின்று பிரயாணம் செய்பவர்கள் மீது அங்கேயே டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா விலேயே ஒரு போலீஸ் வைத்து, நடவடிக்கை எடுத்து தண்டித்திருக்கிறார்கள். அப்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்ததன் காரணமாக பஸ் புட்போர்டில் நின்று பிரயாணம் செய்வது நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆகவே அந்த முறையை அமுல்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலா வளர்ச்சித் திட்டம். சுற்றுலா வரும் பயணிகள் தமிழகத்திலே பார்க்கவேண்டிய அரிய இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த சுற்றுலா வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்தில் ஏன் இன்னும் வேகமாக அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதுதான் ஒரு கேள்வியாக அமைந்திருக்கிறது. கடந்த 15 தினைங்களுக்கு முன், சுற்றுலாப் போருட் காட்சியினுடைய நிறைவு விழாவினாலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்தச் சுற்றுலா வளர்ச்சியை இங்கே அதிகமாகச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. இதற்குப் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் உலகம் சுற்றிவரும்போது, ஒரு நாட்டிலே பார்த்தேன். அங்கே சுற்றுலா வாரியத்தின் மூலம் வருகின்ற வருமானத்திலேயே அந்த நாடு செயல்படுகிறது என்று தெரிந்தது. அதை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். அந்த நிலைமைகள் இங்கேயும் வரவேண்டும். நாம் இங்கே இன்னும் 50 சதவிகிதம் அளவுக்காவது மேலும் வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே பல குறைகள் இருப்பதாகவும், சங்கடங்களும்

1981 மார்ச் 26]

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அவர்கள் அந்தச் சங்கடங்களைப் போக்கி, தமிழகத்தைச் சுற்றுலாத் துறையின் நல்ல வளர்ச்சியின் மூலம் அந்தியச் செலாவணியைப் பெற வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மருத்துவம். இவ்வாண்டில், 'தொடர் கதிர் விச்சியக்க முப்பரிமான உருபத்து கணி பொறி (Car Scanner) இதயத் துடிப்புப் பதிவுப் பொறி (Echo eardiogram) என்றும் விலையுயர்ந்த நவீன மருத்துவக் கருவிகள் ' இரண்டு பொது மருத்துவ மனையிலே அமைக்கப் பட்டிருப்பதாக இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு பொது மருத்துவமனைக்கு லட்சக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து, இயந்திரங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கின்றோமேயொழிய, அவை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றனவா, பழுதுபார்த்து வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை. அது ஒரு மாத காலமாகச் செயல்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மக்களுடைய வரிப்பணத்தைப் போட்டு இத்தனை லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து வாங்கியும் இன்றைக்கு அவைகள் செயல்படவில்லை. இன்றைக்கு பொது மருத்துவமனையிலே இயந்திரங்கள் இருக்கின்ற அவை நிலையைப் பார்க்கிறோம். அங்கே டி.வி. ஸ்கிரீன் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு இயந்திரம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்த டி.வி. ஸ்கிரீன் அங்கே பயன்படுத்தப்படவில்லை. அது மக்கள் பணம். இன்றைக்குப் பொது மருத்துவமனையிலே, ஜெனரல் ஆஸ்பிட்டலிலே டி.வி. ஸ்கிரீன் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு இயந்திரம் செயல்படாத நிலைமையில் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: துணைத் தலைவர் அவர்களே, டி.வி. ஸ்கிரீன் என்று அந்த இடத்திலே இல்லை. அது டெபனிட்டாக எனக்குத் தெரியும். வேறு ஏதோ பெயருக்குப் பதிலாக மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தப் பெயரைச் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு டி.வி. ஸ்கிரீன் என்று ஒரு இயந்திரம் கிடையாது. அதுபற்றி திட்டவாட்டமாக எனக்குத் தெரியும்.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கடந்த வாரம் பொது மருத்துவமனைக்குச் சென்றபோது, அந்த இயந்திரத்திற்குப் பெயர் டி.வி. ஸ்கிரீன் என்று போர்ட் போடப்பட்டிருந்தது. அந்த இயந்திரம் இயக்கப்படுகிறதா என்று விசாரித்தேன். அவர்கள் பல மாத காலமாக அந்த இயந்திரம் இயக்கப்படவில்லை என்றும் அதற்கான உபகரணங்கள் கிடைக்க

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

[1981 மார்ச் 26]

வில்லை என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் போட்டு வாங்கியிருந்தாலும்; அதனால் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை நான் அங்கே கேள்விப்பட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : டி. பி. (டிபூபர்குளோசிஸ்) என்று இருந்திருக்கலாம். டி.வி. ஸ்கிரீன் என்று கிடைப்பது. அங்கே பெர்னார்ட் இன்ஸ்டிடியூட் என்று இருக்கிறது. அந்த பெர்னார்ட் இன்ஸ்டிடியூட்டிலே டோமோகிராஃப் என்று ஒரு கருவி இருக்கிறது. அது ஒரு மெஷின். டோமோகிராஃப் என்றால் அதை மேலேயும் கீழேயும் அசைத்து நாம் எங்கெங்கே பார்க்க வேண்டுமோ அங்கங்கே பார்த்துக்கொள்வதற்காக இருக்கிறது. அதனால்தான் முடியும். இன்றைக்கு எக்ஸ்ரே மெஷின்கள் இருக்கின்றன. எங்கே என்ன கருவி பழுதுபார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தெளிவாக எழுதிக் கொடுத்தால் நல்லது. எல்லாவற்றையும் நான் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. டி.வி. ஸ்கிரீன் என்று ஏதாவது பழைய பெயர் இருந்திருக்கலாம். இப்போது டி.வி. ஸ்கிரீன் என்ற முறையிலே-நாம் எதுவும் பயன்படுத்துவதில்லை. 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஸ்கிரீனிங் என்ற முறை இருந்தது. அதைக்கூட இப்போது பயன்படுத்துவதில்லை. டோமோகிராஃப் என்றுதான் இருக்கிறது. அதைத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஏதாவது சரியான வகையிலே பழுது பார்க்கவேண்டுமென்று தகவல் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால், அதைப் பற்றி எழுதிக் கொடுத்தால், அதைக் கவனிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : ஆகவே அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும், அங்கே எக்ஸ்ரே என்று இருக்கின்றது. பல ஆயிரம் மக்கள் அங்கே அதற்காக வருவதைப் பார்க்கிறோம், அங்கே ஒரு எக்ஸ்ரே மெஷின்தான் இயங்குகிறது. அடுத்தபடியாக, அங்கே 3 எக்ஸ்ரே மெஷின்கள் இருப்பதாகவும், அதிலே 2 இயங்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். நான் அங்கே எக்ஸ்ரே எடுக்கச் சென்றபோது, கொஞ்ச நேரம் காத்திருந்துதான் எடுக்கவேண்டியிருந்தது. அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பொது மருத்துவமனையிலே சில மருந்துகளை கிடைக்க வில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. நானும் அங்கே சென்று விசாரித்தேன். என்னென்ன மருந்துகள் இருக்கின்றன என்று விசாரித்தேன்.

1981 மார்ச் 26]

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

போது, போதுமான மருந்துகள் இல்லை என்ற நிலைமைகள்தான் இருந்தன. பொதுமக்களுக்கு மருந்துகள் கிடைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் போக்கி விடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் சர்வீசஸ் என்று ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். ஆனால் அங்கே எப்போது போய் பார்த்தாலும் அந்த அதிகாரி அங்கே இருப்பதில்லை. அதற்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசு நலவாழ்வுத் துறையின் மூலமாக மக்கள் பயன்பெற வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். ஆனால் எப்போது பார்த்தாலும், அந்த டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் சர்வீசஸ் அவர்கள் லிவில் போய் விட்டார், அவருக்குக் கணவலி என்று பேயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவருக்கு உடம்பு சரியில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே சுறுசுறுப்பாக இயங்கக்கூடிய ஒருவரை, நல்ல முறையில் செயல்படக்கூடிய ஒருவரைப் போட்டு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டம், ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஒரு திட்டம். அவர்களுக்கு ஒரு கடுகாடு இல்லை என்று ஒரு பெரிய குறை இருக்கிறது. மாயவரத்தினே இருந்து எனக்குப் பல கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆதி திராவிடர்கள் இறந்துபோனவர்களுடைய பிணங்களைத் தாக்கிக்கொண்டு அலைகின்றார்கள் என்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு அங்கே கடுகாடு இல்லை. அந்தக் குறையை இந்த அரசு போக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சூடிசை மாற்று வாரியம். சூடிசை மாற்று வாரியம் ஏழையெளிய மக்களின் வாழ்விருத்தான் என்று உருவாக்கினார்கள். அது முதலிலே சிடி இன்ஸ்டிடியூஷன் டிராஸ்ட் என்று இருந்தது. அது இன்றைக்கு தமிழ்நாடு ஸ்லம் போர்ட் என்றும், தமிழ்நாடு சூடிசை மாற்று வாரியம் என்றும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சூடிசையிலே இருந்தவர்களை அகற்றி அவர்களுக்கு எடுக்கிக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு ரூ. 10 வாடகைக்கு விடப் பட்டது. ஆனால் இதற்குமுன் சூடிசைகளிலே எந்தவிதமான கட்டணமும் செலவாகாமல் இருந்தவர்களிடம், இலவசமாக இருந்தவர்களிடம் இன்றைக்குக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். அதுவும் ரூ. 10 என்று இருந்த வாடகையை ரூ. 20 ஆகவும் பெரிருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் சீரான வாழ்க்கை நடத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நாம் அவர்களுக்குக் கட்டடம் கட்டிக்

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

[1981 மார்ச் 26]

கொடுத்தோமே தவிர, அவர்களிடமிருந்து வாடகை வசூலிக்க அல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வாடகை ரூ. 20 என்று அதிகமாக ஆக்கியிருப்பதையாவது ரூ. 10 ஆகக் குறைக்க வேண்டும், பழைய கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது ரூ. 20 என்று ஆக்கியிருப்பது நியாயம் இல்லை. அவர்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நிலத்தில் அவர்கள் உரிமை பெறுவதற்கு ரூ. 6,000 கட்ட வேண்டுமென்று அவர்களுக்குக் கடிதங்கள் போயிருக்கின்றன. அந்த நிலம் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு ரூ. 3 என்று வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது. இன்றைக்கு அந்த நிலத்திற்கு ரூ. 6 ஆயிரம் கட்டவேண்டுமென்றால், அந்த ஏழையெளிய மக்கள் அதை எப்படிக் கட்ட முடியும்? அவர்கள் அந்த மூன்று ரூபாயே கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசி முடிக்கும்வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: இன்றைக்கு அந்த ஏழையெளிய மக்கள் அந்த ஆறாயிரம் ரூபாயைக் கட்ட வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எப்படிக் கொடுப்பார்கள்? அதை மாதத் தவணையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும்கூட அவர்களால் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் ரூ. 3 கட்டக்கூட முடியாத அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை உரிமைப் படுத்துவதாக இருந்தாலும்கூட அவர்களிடமிருந்து ரூ. 6,000 வசூலிப்பது நியாயம் இல்லை. இந்த அரசு நிலங்களை ஏழையெளிய மக்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கும் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

ஆதி திராவிட பழங்குடி இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட முறையிலேதான் அவர்களுக்கு உணவு வழங்கப்படுகிறது. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நிர்ணயிக்கப்பட்டது அது. அதனால் அவர்களுக்கு இன்றைக்கு நல்ல உணவு கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள், ஊர்வலம் வருகிறார்கள், அமைச்சரவர்களைப் பார்க்கிறார்கள். இப்படி ஊர்வலம் நடத்தி பிரசினையை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த பிறகு 15 ரூபாய் உயர்த்தியிருப்பது நியாயமல்ல. 25 ரூபாயாவது உயர்த்தினால்தான் அவர்களுக்கு நல்ல உணவு கிடைக்கும். அந்த

1981 மார்ச் 26]

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

அளவிற்கு நல்ல உணவை அவர்கள் உட்கொள்ளுவதன் மூலம் அறிவு வளர்ச்சி பெற முடியுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 15 ரூபாய் என்று உயர்த்தியதை 25 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர் விட்டு வசதிக் கழகம் கட்டிக் கொடுக்கும் வீடுகள் சரியான முறையில் இல்லை. அதற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் போதுமானதாக இல்லை. ஹரிஜன் ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன் சரியான முறையில் காரியங்களைச் செய்யவில்லை. முந்தைய அரசுகள் 4,000, 5,000 என்று ஒதுக்கியிருக்கின்றன. இன்றைக்கு மிகவும் குறைவாக ஒதுக்குகிற காரணத்தால் அவர்களால் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. எனவே அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள்கள் வழங்கும் ஏற்பாட்டால் ஓராண்டுக்கு 4 கோடி ரூபாய் செலவாகிறதென்று நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது அரசு ஊழியர்களிடையே பிரிவினை எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது. ஒரு பிரிவினுக்கு மலிவு விலையிலும் மற்றொரு பிரிவினுக்கு அதிக விலையிலும் உணவுப் பொருள்களைக் கொடுப்பதானது அரசு ஊழியர்கள் மத்தியிலே பிரிவினை எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நாமும் அரசு ஊழியர்கள் அவர்களுக்கும் அரசு ஊழியர்கள், ஒரு சாராருக்கு மலிவு விலை இன்னொரு சாராருக்கு அதிக விலை என்றால் நாம் அரசு ஊழியர்கள்தான் என்ற எண்ணத்தை மாற்றிக் அரசு ஊழியர்கள் அத்தனை பேருக்கும் மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவல் துறையினருக்குக் கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படி மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்குக் காவல் துறையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அவர்களுடைய நிலை நல்ல முறையிலே இல்லை. காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று மனு கொடுக்க வேண்டுமென்றால்கூட துன்பப்படும் நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்தால்தான் வேலை நடக்குமென்ற நிலை உருவாகி விட்டது. இன்றைக்குக் காவல் துறையினுடைய நடவடிக்கை அவர்களுடைய எண்ணங்கள் தெளிவாக இல்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காவல் துறையினரால் ஆதி திராவிட மக்கள் துன்பப் படுத்தப்படுகிறார்கள். இன்றைக்குச் சேரி என்று சொல்லக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலெல்லாம் இரவு 11 மணிக்குமேல் வந்து ஜீப்பில் அவர்களை அழைத்துச் சென்று துன்பப்படுத்துகிறார்கள். அவர்களைக் காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு வந்து அடிக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள்

[திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

[1981 மார்ச் 26]

என்ன குற்றம் செய்தார்கள்? சாராயம் விற்பவர்கள் கள்ளக் கடத்தல் செய்பவர்களுக்கு எல்லாம் காவல் நிலையத்தில் மரியாதை அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் உட்கார்ந்து பேசக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஏழை எளிய நிரபராதிகள் அங்கே சென்றால் அவர்களுக்கு அநீதிகள் இழைக்கப்படுகின்றன. அவற்றைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெட்ரோல், டீசல் மீதான வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பெட்ரோல் மீது விதிக்கப்படும் 5 சதவிகித வரி 11 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் கூடுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெட்ரோல், டீசல் மீது விதிக்கப்படும் வரியினால் மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் ஏறுமென்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனவே, இந்த வரிக்களைக் குறைத்தால் மற்ற பொருள்களின் விலைகளைக் குறைக்க வாய்ப்பு இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையைச் செம்மையாகச் செயற்படுத்த வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் உறுதியாகவே இருந்து வந்ததையும், என்றாலும் சட்ட விரோதமாகக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்பட்டும், கள்ளத்தனமாகக் குடிக்கப்பட்டும் வந்ததையும் அனுமதியின்றி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதையும், குடிப்பதையும் கடுமையாகத் தண்டிக்கும் வகையில் சட்டம் இயற்றப் பட்டதையும் மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்களென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சரவர்கள் கடத்த காலங்களிலே மிகக் கடுமையான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நல்ல பெயர் வாங்கி வந்தார்கள். ஆனால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மறுபடியும் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அந்த நிலையிலிருந்து தவறி இன்றைக்கு நாடு பூராவும் கள்ளச் சாராயம் விற்கும் நிலையும் அதனால் கொலையும் கொள்ளையும் நடக்கும் நிலையும் உருவாகி இருக்கிறது. இதன் காரணமாக மாநிலத்திலுள்ள மைனாரிட்டி மக்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை என்று நேற்றைய தினம் கடிதம் கூட வந்திருக்கிறது. இருந்துவர்கள் ஒரு ஆலயத்தை நடத்துகிறார்கள். அங்கே குடித்து விட்டு வந்து கலாட்டா செய்கிறார்கள். அதற்குத் துணையாகப் பல கட்டுக் காரர்கள் இருப்பதாகவும் கடிதம் வந்திருக்கிறது. கள்ளச் சாராயம் விற்பதை இப்போது வேறுவிதமாக அனுமதிக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்து அவர்கள் கள்ளச் சாராயத்தால் என்ன தீங்கு விளைகிறதென்று விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கூட உண்மைச் சொல்லியிருக்கலாம். சாராயம் அல்லது மது குடிப்பதால் நல்லவர்கள் அழிகிறார்கள். மானவர்கள்

1981 மார்ச் 26]

[திரு. ஏ. ஜே. தால்]

அழிகிறார்கள். அப்படி எல்லோரும் அழியும் நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று அவர்களே சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அதைச் சொல்லாமல் விட்டு விட்டார். அதை அவர்கள் சொல்லியிருக்க வேண்டும். பாட்டிலிலே சாராயத்தை அடைப்பது, 25 வயதானவர்களுக்குப் பெர்மிட் கொடுப்பது என்பதெல்லாம் நியாயமல்ல. 18 வயதுப் பையன் என்னைவிட உயரமாக இருக்கிறான். 30 வயதானவர் குள்ளமாக இருக்கிறார். முதலமைச்சரவர்கள் இது குறித்து மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். மதுவிலக்கில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் முழுமையாகத் தளர்த்தி விட்டால் தல்லது. முழுமையாக விடாமல் இப்படியும் அப்படியும் இழுத்துக் கொண்டிருந்தால் நாட்டி மக்களுக்கு தல்லதல்ல, எனவே மறுபரிசீலனை செய்து மது விலக்கில் மிக உறுதியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையிலே சில தல்ல காரியங்கள்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளைப் பாராட்டுகிறேன். மது விலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் குழப்பமாகக் காட்சியளிக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறேன். குழப்ப நிலையிலிருந்து தமிழக அரசு விடுபட்டு ஒரு நிலையான கொள்கைக்கு வரும்படி கேட்டு நல்லவைகளைப் பாராட்டி தீயவைகளைத் திருத்திக்கொள்ளும்படி கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மேலவையில் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து மீண்டும் நாளை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-40)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

229. Notification issued with G.O. Ms. No. 1612, Housing and Urban Development, dated the 26th December 1980, in regard to certain variations to the Nungambakkam North Area Town Planning Scheme sanctioned in G.O. No. 2543, Public Health, dated the 13th June 1941 and published as erstwhile Public Health Department Notification No. 737, dated the 13th June 1941, at page 628 of Part I-A of the Tamil Nadu Government Gazette, dated